Novobydžovský

Ročník XII.
29. 3. 1985

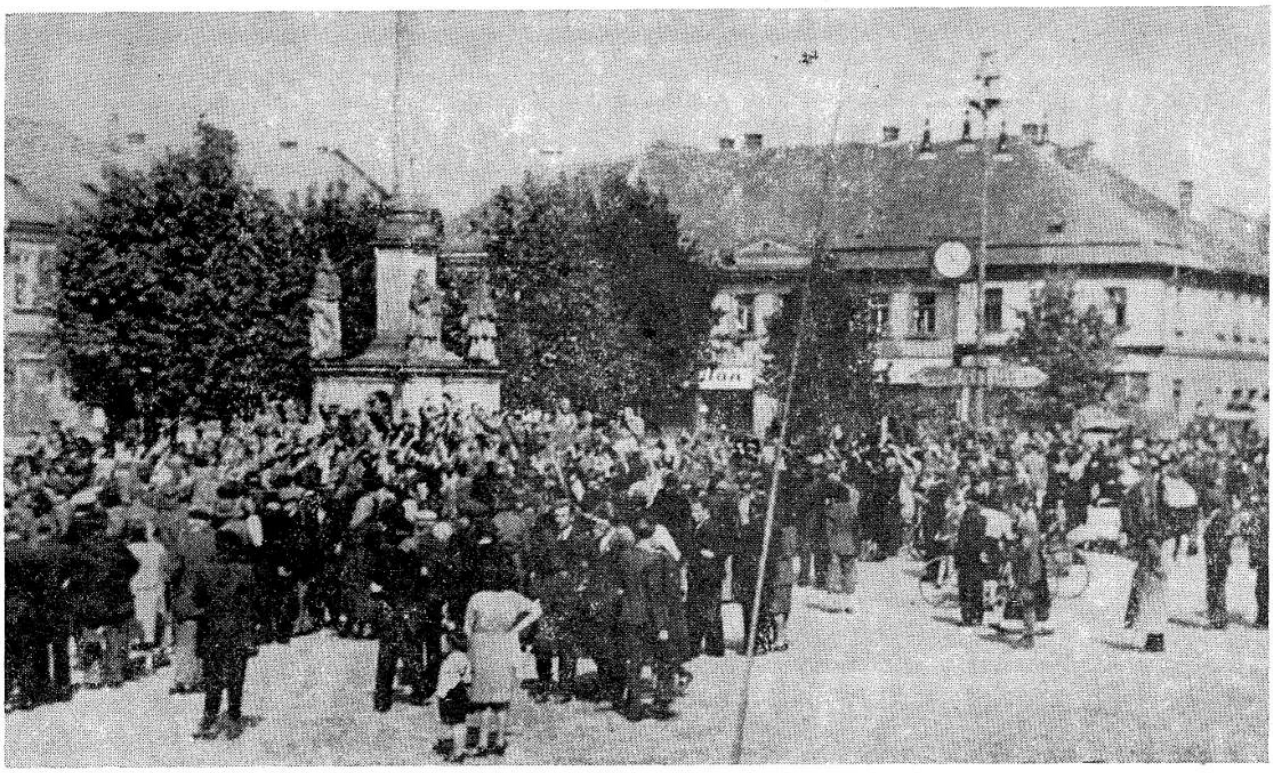

Číslo 1

ZPRAVODAJ

Z obsahu prvního čísla: KVĚTEN 1945 V NAŠEM MĚSTĚ ✦ Soutěž Za město krásnější ✦ Rozhovor s vedoucí FO MěNV Z. Dvořákovou ✦ Územní plán Nového Bydžova ✦ Seriál Zdeňka Smutného a Franty Řezníčka ✦ Na diskotéku ve vkusném oblečení ✦ Pravidelné rubriky ✦ Zpravodaj chválí a informuje ✦ Československá spartakiáda 1985 ✦ PŘEHLED SLUŽEB V NAŠEM MĚSTĚ ✦ Matrika

Vám poděkování a lásku Vám... ★

Na náměstí v Novém Bydžově dne 10. května 1945

KVĚTEN 1945

Už čtyřicet let nás dělí od pohnutých událostí prvních květnových dnů, kdy i v našem městě lid vystoupil proti ozbrojené nacistické moci a připojil se ke Květnovému povstání v českých zemích.

Před deseti lety se mohli čtenáři Novobydžovského zpravodaje seznámit s kronikou květnových dnů roku 1945, která zachycovala hlavní události ve městě na základě kritického rozboru kronikářských i úředních zápisů, soudobých poznámek i pozdějších vzpomínek několika přímých účastníků. Neocenitelným pramenem poznání atmosféry květnových dnů byly dále desítky různých fotografií a soudobé tiskoviny, zejména první číslo místních novin Svoboda.

K základnímu přehledu událostí není třeba nic podstatného dodávat, pouze v detailech by bylo možno na základě dosud neznámých dokumentů a několika dalších fotografií kroniku událostí doplnit.

V tomto článku se blíže zastavíme hlavně u několika klíčových událostí květnových dnů v Novém Bydžově, jimiž našemu městu právem patří jedno z významných míst v celých východních Čechách. Shodou okolností jde o události, které zatím nebyly ani v základních historických pracích o Květnovém povstání plně doceněny. Uvedené práce vycházely hlavně z pozdějšího zápisu v městské kronice, zaznamenávajícího však průběh květnových dnů značně neúplně a nepřesně.

K prvnímu otevřenému vystoupení proti nacistické moci ve městě došlo už 2. května. Bezprostředním podnětem k tomuto vystoupení se stal příjezd dvou aut místních obchodníků Čapouna a Koníčka z Poděbrad. Auta ozdobená národními vlaječkami přijížděla kolem 16. hodiny od Chlumce s radostnými, tehdy však ještě nepravdivými zprávami o konci války a o převratě. Zprávy našly okamžitou odezvu. Na náměstí i jinde se začali shlukovat lidé, mizely první německé nápisy a na několika budovách se objevily československé vlajky. Jménem Revolučního národního výboru do rozhlasu promluvil soudruh František Dunda. Prohlásil, že je konec války, a vyzval, aby se dobrovolníci hlásili do pořádkové služby. U sokolovny byl odzbrojen strážný a lidé vnikli do skladu výstroje a proviantu. Při odzbrojování menší skupiny německých vojáků na náměstí spáchal jeden důstojník sebevraždu ranou z pistole. Postupně bylo zajištěno i několik úředníků německé správy.

Asi za dvě hodiny se však ukázalo, že optimistické zprávy nebyly pravdivé. Do ulic vypochodovali ozbrojení vojáci místní německé jednotky, vlajky z domů musely zmizet a začaly represe. Velitel místní jednotky vyhlásil stanné právo a povolaní vojáci z Josefova zatkli jako rukojmí tři občany a odvezli je s sebou do kasáren. Po celou noc po městě hlídkovaly skupiny německých vojáků místní jednotky. Většina těch, kteří se na odzbrojování podíleli, odešla se zbraněmi do okolních lesů.

I když vystoupení z 2. května mělo charakter spontánní a nepřipravené akce a skončilo záhy obnovením moci nacistů, bylo ve východočeské oblasti jedním z prvních bojů Květnového povstání.

Bydžováci podruhé vystoupili 5. května. Po rozšíření úřední zprávy vyzývající k odstranění německých nápisů a pod vlivem českého vysílání pražského rozhlasu se už v dopoledních hodinách situace začala měnit. V jednotlivých ulicích mizely zbylé německé nápisy a byly zatřeny i německé části nárožních tabulek.

Události ve městě dostaly prudký spád nedlouho po půl jedné, po prvních výzvách pražského rozhlasu volajícího o pomoc. Všude se shromažďovaly hloučky lidí a kroky všech vedly na náměstí. Na domech se znovu objevily československé vlajky. Pplk. Šindler, jmenovaný už v ilegalitě okresním vojenským velitelem, převzal spolu s několika dalšími osobami správu okresu a zahájil jednání s hejtmanem německé jednotky. Vzhledem k možnému nebezpečí zásahu německého vojska z okolních měst došlo k dohodě, že německá jednotka v síle asi osmdesáti mužů zachová klid a soustředí zbraně i další materiál v budově rodinné školy. Budova měla být střežena dvěma strážemi, naší a německou. Naše velitelství současně zmobilizovalo vybrané záložní důstojníky a poddůstojníky. Do zbraně se hlásil i větší počet mladých lidí. Místem soustředění bylo nádvoří starého pivovaru. Zbraní byl zatím velký nedostatek. Několik pistolí a pušek získalo velitelství odzbrojením německých četníků v budově okresu. Do města postupně přicházely z okolí menší skupiny sovětských, anglických a našich partyzánů.

V odpoledních hodinách se ještě sešli a jednali členové původních ilegálních revolučních národních výborů okresu a města a oba výbory byly doplněny o další členy.

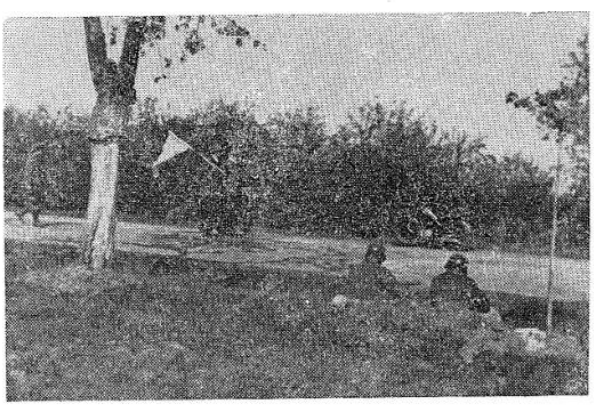
Kolem 17. hodiny za hustého deště byla na náměstí před shromážděnými zástupy vyhlášena svobodná republika a za zvuků státní hymny byla před radnicí vztyčena československá vlajka. Okresní vojenský velitel předal správu okresu a města oběma výborům a obyvatelstvo bylo seznámeno s jejich složením. V čele devatenáctičlenného okresního výboru stál soudruh Stanislav Jiránek, jednadvacetičlenného městského výboru soudruh Jan Weber, zakládající člen KSČ v našem městě. Okresním velitelem zůstal pplk. Šindler, městským vojenským velitelem se stal mjr. Vitejček.

K večeru pražský rozhlas přicházel se stále varovnějšími zprávami. Za té-

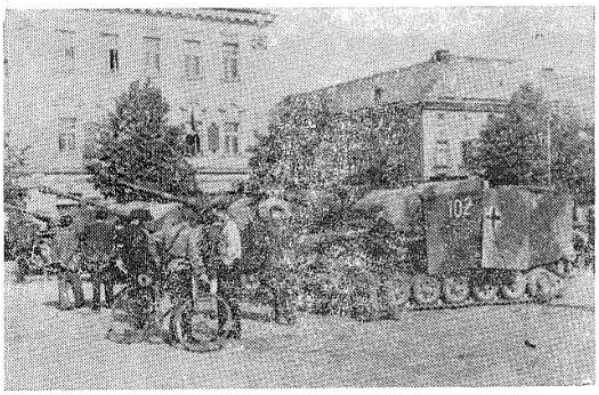
Barikáda do nynější Dukelské ulice na křižovatce Žižkovy a Husovy ulice

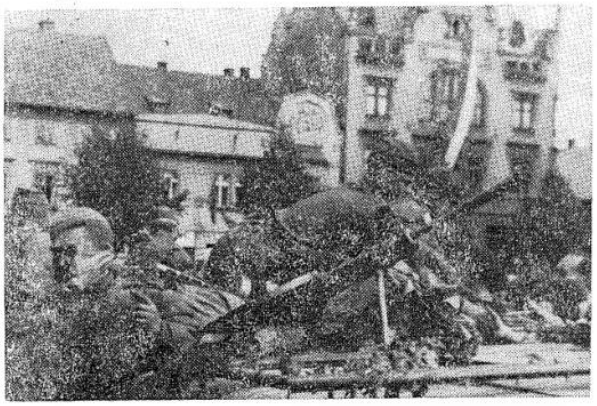
Z bojů u cihelny v odpoledních hodinách 8. května — naše hlídka vede německého důstojníka se zavázanýma očima z vyjednávání o odzbrojení kolony

V NAŠEM MĚSTĚ

Ukořistěná těžká bojová technika na náměstí — snímek z 9. května

Vítání rudoarmejců na náměstí v odpoledních hodinách dne 10. května

to napjaté situace se na všech výjezdových směrech začalo se stavbou barikád, hlavně tam, kde už předtím byly zátarasy zbudované německou jednotkou proti Rudé armádě. Práce zde pokračovaly po celou noc. Zatím ve 20.45 hod. byla v budově radnice zahájena první oficiální schůze Místního revolučního národního výboru za předsednictví soudruha Jana Webera.

V neděli 6. května ráno už na všech směrech k městu stály barikády a ulicemi procházely české ozbrojené hlídky. České vojenské velitelství postupně navázalo telefonické spojení s okolními městy.

Chvíli co chvíli se objevovaly poplašné zprávy o ohrožení města blížícími se nacistickými vojsky. Už v ranních hodinách došlo přes zákaz okresního vojenského velitele k odzbrojení místní německé jednotky. Na příkaz městského vojenského velitele je provedl s několika lidmi vrchní strážmistr Novák. Vojáci byli potom z chlapecké školy odvedeni před radnici a odtud do budovy rodinné školy vedle gymnázia, kde byli internováni.

Kolem 11. hodiny se ozvalo zoufalé volání Hořic o pomoc. Než však bylo možno zorganizovat posilu, přišla zpráva, že do Hořic pronikly německé tanky. Napětí ještě zvyšovala kritická situace Prahy. Výzvy pražského rozhlasu byly stále naléhavější.

Po odzbrojení německé jednotky vyvstala obava, že by mohla být přivolána pomoc z okolních posádek. To se také později stalo. Nový Bydžov dostal po 18. hodině z několika stran ultimátum: internované propustit a zbraně vrátit! Svolaná schůze přítomných členů výboru za předsednictví soudruha Jana Webera zvažovala různé možnosti včetně ozbrojeného boje. Nakonec však po rozboru situace dospěla k závěru, že je nutno ustoupit a vyjednávat. Tímto úkolem byl kolem 19.30 hod. pověřen okresní vojenský velitel.

Přes snahu velení zabránit panice, nepodařilo se situaci zvládnout. Většina ozbrojených mužů z města odešla, barikády byly opuštěny, německá jednotka se vrátila do chlapecké školy a československé vlajky postupně zmizely. Spojencem nepřítele bylo tehdy i nepříznivé počasí, silný déšť.

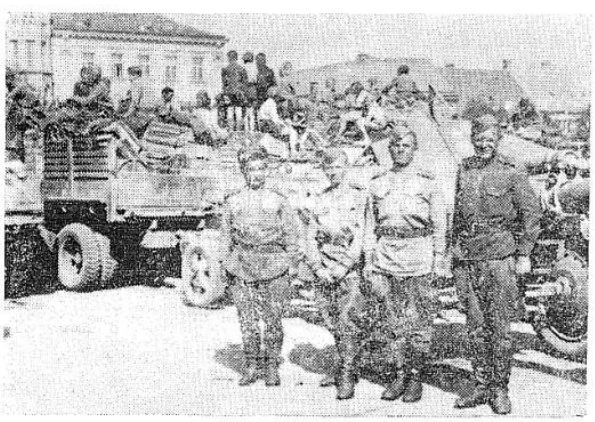
7. května po 6. hodině ráno do města vnikl předzvědný pancéřový vůz SS a zastavil u budovy okresu. Esesáci hledali městského vojenského velitele, a když ho nenašli, vrátili se zpět. Život ve městě jako by ustal. Zbraní bylo vráceno jen několik. Napjatá situace trvala až do pozdních nočních hodin. Změnila se až po 23. hodině, kdy místní německá jednotka ve chvatu město opustila.

Potřetí a už natrvalo se revoluční národní výbory ujaly správy města a okresu od časných ranních hodin dne 8. května. Ten den byl přímo nabit událostmi a postihnout je v úplnosti a přesném časovém sledu bylo už tehdy velmi obtížné. Zastavme se proto jen u několika nejzajímavějších.

Pro podezření, že v budově chlapecké školy zůstala po odjezdu německé jednotky časovaná nálož, provedla zde menší skupina už v časných ranních hodinách průzkum a zanechané zbraně zajistila.

Pokračování na str. 4

Skupina čtyř sovětských vojáků, v pozadí na vozidlech s rudoarmejci naše děti

Generálporučík Vasiljev při projevu na slavnosti osvobození republiky a družby obyvatelstva s Rudou armádou dne 13. května

Dokončení ze str. 3

Po ulicích znovu procházely naše ozbrojené hlídky a na domech byly vyvěšeny československé vlajky.

Revoluční národní výbor dal příkaz k zajištění místních kolaborantů a zrádců, kteří byli postupně internováni u okresního soudu a v budově gymnázia. V budově soudu byli osvobozeni vězni bývalé kladské věznice, skupina francouzských vojáků a několik německých důstojníků, kteří odmítali další boj v hitlerovské armádě.

Jednou z nejvýznamnějších akcí obyvatel našeho města byla sbírka obvazového materiálu a potravin na pomoc bojující Praze, zahájená z iniciativy ČsČK už v dopoledních hodinách. Příkladem šli zaměstnanci továrny na obvazy a mlékárny. Ve 12.30 hod. z města odjížděla tři nákladní auta, která po několika objížďkách a kontrolách nakonec šťastně dorazila do Prahy. Auta dojela do nemocnice na Bulovku a Bydžováci zde byli velmi srdečně přijati. První auto neslo nápis „Vítězné Praze Nový Bydžov".

S odstupem čtyřiceti let nelze číst bez pohnutí řádky průvodního dopisu: „Okresní revoluční národní výbor v Novém Bydžově posílá statečným obráncům naší Prahy, kteří do poslední chvíle nezradili svou národní povinnost a čest, své srdečné kamarádské pozdravy. Jako projev vděčnosti posíláme trpícím a strádajícím Pražanům obvazový materiál, potraviny a ujišťujeme, že s další naší pomocí a podporou mohou vždy počítati. Ohlaste podrobněji rozhlasem, čeho se vám nedostává."

Pomocí Praze již 8. května, která pokračovala i v dalších dnech, byl Nový Bydžov v celé zemi mezi prvními. Mezi východočeskými městy tehdy šlo o akci zcela ojedinělou.

Nedlouho po odjezdu aut do Prahy se k městu blížil a také jím procházel velký transport Němců, tzv. národních hostů. Po druhé hodině odpoledne se zatím v okolí města ozvaly výstřely. Když se k barikádě u cihelny směrem ke Sloupnu přiblížila velká kolona německých aut, došlo k přestřelce. Při ní přišli o život tři naši lidé — třiapadesátiletý dělník Karel Dlouhý, osmnáctiletý pekařský učeň Antonín Ventura a sedmnáctiletý bednářský dělník Zdeněk Hrubý ze Sloupna. Několik dalších obránců barikády bylo zraněno. Nakonec byla kolona u barikády zastavena a po vyjednávání musela ve městě zanechat zbraně, benzín, tabák, potraviny a několik aut.

Odzbrojování vojenských transportů pokračovalo i v dalších hodinách a často bylo spojeno s dramatickými okamžiky. Ve večerních hodinách se podařilo u Metličan odzbrojit kolonu čtyř tanků s doprovodem. Vojenské velitelství využilo pro vyjednávání přítomných anglických partyzánů v uniformách. Německému podplukovníku byli představeni jako průzkumná hlídka blízkého anglického sboru a zároveň bylo uvedeno, že od Hradce Králové se blíží ruská tanková kolona. Reakce byla rychlá. Německý velitel dal rozkaz vzdát se. Bojem v lese u Kobylic byly získány další tři tanky s obrněným vozem. Těžká bojová technika byla potom převezena na novobydžovské náměstí.

Major Alexandr Jurin, velitel jednotky Rudé armády ve městě

9. května se v 8 hodin z pražského rozhlasu poprvé ozvala radostná zpráva o příjezdu Rudé armády do hlavního města. I naše město se připravovalo na přivítání rudoarmejců. Vedle československých vlajek se na domech začaly objevovat i rudé vlajky. Ve městě pokračovalo zajišťování kolaborantů a zrádců a byla ještě odzbrojena menší kolona německých vojsk, která se bez odporu vzdala.

První vojáci Rudé armády projeli naším městem dne 10. května v 6.30 hodin ráno. Jejich příjezd zaznamenala stručná zpráva v 1. čísle Svobody, vydaném ještě téhož dne. Šlo o průzkumnou hlídku, která po krátkém uvítání na vojenském velitelství pokračovala v cestě přes Chlumec nad Cidlinou do Prahy. Hlídku tvořili technický poručík Vladimír Grigorjevič Šapovanov a vojín Alexej Semjonovič Lukaniko.

Kolem čtvrté hodiny odpolední za nepopsatelného nadšení vítalo naše město přijíždějící jednotky Rudé armády. Po pluku lehkého dělostřelectva, který brzy odjel směrem na Městec Králové, projížděly další jednotky, srdečně vítané a hoštěné všemi Bydžováky.

Část sovětských vojáků se potom v našem městě a okolí ubytovala a v dalších dnech pomáhala českým ozbrojeným skupinám v bojích proti zbytkům nacistů v bližším i vzdálenějším okolí města. Velitelem jednotky Rudé armády ve městě byl major Alexandr Jurin.

S obětmi bojů u cihelny, zemřelými Karlem Dlouhým a Antonínem Venturou, se město rozloučilo 11. května po 3. hodině odpolední. Mohutný průvod směřoval z parku od místa Lípy svobody na místní hřbitov. V odpoledních hodinách se také konal pohřeb Zdeňka Hrubého ve Sloupně. Téhož dne v podvečer připravili studenti u Jiráskova divadla symbolický soud nad zrádcem a kolaborantem prof. Janem Chlupem.

V neděli 13. května se konala velká slavnost osvobození republiky a družby obyvatelstva s Rudou armádou. Mohutný průvod městem končil na náměstí, kde přednesl hlavní děkovný projev Rudé armádě předseda Okresního revolučního národního výboru v Novém Bydžově soudruh Stanislav Jiránek. Za Rudou armádou k občanům města promluvil generálporučík Vasiljev. Večer se potom na velkém parketu na náměstí roztančili naši a sovětští lidé na první veřejné taneční zábavě v osvobozené republice.

Události před čtyřiceti lety rozhodně nejsou mrtvou minulostí. I průběh květnových dnů v našem městě pomáhá v mnohém dokreslit charakter závěrečné kapitoly národně osvobozeneckého zápasu našeho lidu a pochopit rozhodující úlohu Rudé armády v bojích za osvobození naší vlasti. Nikdy nezapomínejme, že život v míru byl vykoupen velkými obětmi. Bez nich by ani nebylo naší socialistické současnosti.

Jaroslav Prokop

Městské muzeum připravuje na počest 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou výstavu Květen 1945 v našem městě. Budou zde vystaveny nejen desítky fotografií, ale i soudobé zápisy a tiskoviny.

Obracíme se proto na naše čtenáře s prosbou o darování, popř. zapůjčení dalších snímků či jiných památek z květnových dnů roku 1945, jimiž by bylo možno výstavu a fondy muzea ještě obohatit. Za pochopení a spolupráci předem děkujeme.

Výstava v expozici muzea bude otevřena na 1. máje, ihned po manifestaci.

Městské muzeum v Novém Bydžově
č. tel 230 86

★★★★★★★★★★★★★★

Nastane čas,
kdy hošík v dětském sadu
růžovém po mládí
a po azalkách,
se hláskem jako zvonek
optá na záhadu:
Soudruhu, pověz,
co to byla válka . . .

M. Pujmanová: To je ta zem

★★★★★★★★★★★★★★

Jedno z bydžovských aut vítané v osvobozené Praze — snímek po 9. květnu 1945

Za město krásnější

Soutěž občanů města Nového Bydžova na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou.

Vstupujeme do jubilejního roku čtyřicátého výročí národního osvobozeneckého boje československého lidu a osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, budeme oslavovat čtyřicet let od vítězství nad fašismem. Generace, které prožily druhou světovou válku a mají v paměti hrůzy, strádání a neštěstí, jež přinesla našim národům, a znají cenu míru, si při této příležitosti znovu připomenou slib, že učiní vše, aby budoucí pokolení byla uchráněna válečných tragédií.

Tyto historické události se netýkají jen pamětníků, ale i té části obyvatelstva, které je samo neprožilo a postupně přebírá odpovědnost za naplňování jejich odkazu. Půjde o to, aby z ideálů, z nichž se zrodila naše svoboda a socialistická přítomnost, čerpali sílu a rozhodnost v každodenním úsilí o rozvoj socialismu a rozkvět naší vlasti občané všech věkových skupin.

Přibližování těchto historických událostí současníkům budeme spojovat s rozvíjením politické a pracovní aktivity v zájmu úspěšného dokončování 7. pětiletky a zvýšeného úsilí o splnění usnesení XVI. sjezdu KSČ a volebních programů Národní fronty. Zvládnutí těchto vzájemně spjatých a podmiňujících se úkolů v mnohém závisí i na iniciativním přístupu národních výborů.

Rada Městského národního výboru v Novém Bydžově vyhlásila soutěž, jejímž cílem je aktivní zapojení co největšího počtu občanů do průběhu oslav 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. K podnícení co největší aktivity občanů při plnění volebního programu Národní fronty při úpravě ulic a veřejných prostranství, při péči o zelené plochy a výzdobě svých obvodů vyhlásila rada MěNV v Novém Bydžově soutěž ZA MĚSTO KRÁSNĚJŠÍ.

Péče o životní prostředí patří k základním starostem našeho národního výboru. V zájmu zachování a rozvíjení krás našeho města, v zájmu vytváření příznivých životních podmínek pro nás i další generace chceme zlepšovat životní prostředí. A tak naše soutěž není jen příspěvkem k oslavám historického výročí, ale prostředkem k tomu, aby se nám v Novém Bydžově všem líbilo.

OBČANÉ SVÉMU MĚSTU

Soutěž je rozdělena do čtyř kategorií. První dvě kategorie tvoří občanské výbory ve městě a integrovaných obcích. Třetí kategorie patří závodům a provozům v Novém Bydžově a JZD ČSSP. Školy I. a II. cyklu jsou zařazeny do kategorie čtvrté.

Očekáváme, že se v závodech, provozech i v JZD, na školách a mezi občany při příležitosti vyhlášení soutěže Za město krásnější široce rozvine závazkové hnutí, do něhož se aktivně zapojí kolektivy brigád socialistické práce.

Kritéria soutěže kladou důraz na péči o přidělené plochy veřejné zeleně, na plnění úkolů „Hlavních směrů rozvoje pracovní iniciativy občanů pro rok 1985", na čistotu a úpravu obvodů, na údržbu autobusových čekáren, veřejného osvětlení, chodníků, na aktuálnost výlepních ploch a agitačních skříněk. U závodů a provozů i JZD budeme hodnotit celkový vzhled objektu, úpravu okolí, reklamní poutače a propagaci výrobků na území města. Nezapomeneme ani na výzdobu objektů k oslavám 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Pro školy je hlavním kritériem péče o přidělené plochy veřejné zeleně, zelené pásy, parky a záhonky před budovami.

Soutěž ZA MĚSTO KRÁSNĚJŠÍ byla vyhlášena k 1. lednu 1985 a bude ukončena slavnostním vyhlášením výsledků v Měsíci československo sovětského přátelství.

Soutěž řídí rada Městského národního výboru v Novém Bydžově, která pověřila hodnocením komisi vedenou tajemníkem MěNV Rastislavem Kykalem. Hodnocení bude provádět komise průběžně během roku a návrh na ocenění předloží radě MěNV, která udělí odměny finanční a čestná uznání rady MěNV v Novém Bydžově.

Jsme přesvědčeni, že se v jubilejním roce 1985 čestně vyrovnáme se všemi úkoly a že konkrétními činy přispějeme k důstojným oslavám slavného výročí osvobození.

Soutěž ZA MĚSTO KRÁSNĚJŠÍ by měla být příležitostí k vyšší společenské angažovanosti občanů, aby každý z nich, bez rozdílu věku, věnoval našemu městu něco navíc.

Z JEDNÁNÍ RADY MĚST NV

20. rada dne 15. 11. 1984
v z a l a n a v ě d o m í
a) vyhodnocení soutěže spotřebitelských rad za 1. pololetí roku 1984
b) předloženou zprávu o stavu ochrany státního, hospodářského a služebního tajemství na MěNV v Novém Bydžově
s c h v á l i l a
a) hlavní směry rozvoje pracovní iniciativy občanů, organizací a škol na území města pro rok 1985
b) plán práce plenárního zasedání MěNV na rok 1985 a rady MěNV na 1. pololetí 1985
c) návrh JPKVČ na rok 1985
z ř í d i l a
ke dni 1. 1. 1985 Technické služby města Nového Bydžova, jako samostatnou rozpočtovou organizaci řízenou MěNV s těmito THP:
ředitel, samostatný referent osobní a kádrové evidence, samostatná účetní, mzdová účetní, vedoucí skladu a zásobování, samostatný referent investiční výstavby

21. rada dne 29. 11. 1984
v z a l a n a v ě d o m í
a) zprávu o činnosti KOVP MěNV v Novém Bydžově za rok 1984
b) zprávu o činnosti komise JSBVO při MěNV za rok 1984
s c h v á l i l a
a) kontrolní zprávu o plnění usnesení plenárního zasedání ke vzdělanosti občanů
b) kontrolní zprávu o stavu odstraňování závad z akce „Březen - měsíc požární ochrany"

22. rada dne 13. 12. 1984
v z a l a n a v ě d o m í
a) zhodnocení činnosti MIVP za rok 1984
b) kontrolní zprávu o vyřizování stížností za rok 1984
c) výsledky revize OK ONV v Městském kulturním středisku v Novém Bydžově
d) zprávu VLK o činnosti Drobné provozovny v Novém Bydžově
e) zprávu VLK o plnění akcí Z v roce 1984 a dodržování právních předpisů při uzavírání dohod o pracech konaných mimo pracovní poměr a vedlejších pracovních poměrů na MěNV
s c h v á l i l a
a) bytový pořadník na 1. pololetí 1985

1. rada dne 10. 1. 1985
v z a l a n a v ě d o m í
a) kontrolní zprávu o vyřizování připomínek OV za rok 1984
s c h v á l i l a
a) usnesení o zhodnocení činnosti MIVP za rok 1984
b) plány práce komisí MěNV na 1. pololetí 1985
j m e n o v a l a
a) Josefa Bičiště do funkce ředitele Technických služeb města Nového Bydžova
u d ě l i l a
a) pamětní medaili „Za zásluhy o rozvoj města Nového Bydžova" s. Antonínu Klemtovi u příležitosti jeho životního jubilea

2. rada dne 24. 1. 1985
v z a l a n a v ě d o m í
a) zhodnocení JPKVČ za rok 1984
b) přehled o plnění socialistického závazku za rok 1984
c) zprávy VLK o kontrole na MěKS v Novém Bydžově, o zásobenosti vánočního trhu v Novém Bydžově
d) zprávu ŠKK o stavu a údržbě památek na území města
s c h v á l i l a
a) zprávu a vyhodnocení výkonu státní správy za rok 1984
b) stanovení obvodů působnosti OV ve městě s účinností od 1. 7. 1986
c) vyhodnocení socialistické soutěže OV za rok 1984
d) žádost MěKS o uvolnění finančních prostředků na proplacení vydání jednoho čísla Novobydžovského zpravodaje
e) plán práce Technických služeb na rok 1985
plán činnosti JSBVO na rok 1985

Zpravodaj informuje

O III. ZO ČsČK

V měsíci lednu 1985 se uskutečnila hodnotící členská schůze III. ZO ČSČK. S ohlédnutím do minulého roku stojí za námi dobře vykonaná práce s konkrétními výsledky.

Výbor III. ZO ČSČK se schází pravidelně jednou měsíčně. Během roku 1984 se uskutečnily dvě členské schůze s cyklickým školením „65. výročí založení ČSČK" a „Ideologická diverze proti zemím socialistického tábora pokračuje". Po tomto školení byly členské schůze doplněny zdravotnickou přednáškou. „Zdravé a nezdravé životní návyky" a „Co by měly ženy vědět". Na úseku sociální a pečovatelské činnosti provádíme návštěvy starších občanů a při příležitosti MDŽ a vánočních svátků předáváme dárkové balíčky. Jedna členka výboru pracuje jako dobrovolná pečovatelka.

V brigádnické činnosti se naši členové zapojili při jarním úklidu města, městského hřbitova a odpracovali 210 brigádnických hodin. Při sběru surovin bylo odevzdáno 278 kg staréhо papíru a 17 kg textilu.

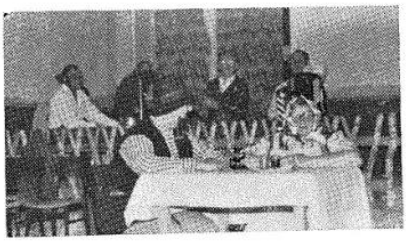
III. ZO ČSČK organizuje cvičení pro starší ženy, které je vždy ve čtvrtek od 10 hodin v tělocvičně gymnázia.

Velmi oblíbená je i zájezdová činnost pro poznávání krás naší vlasti. Bylo uskutečněno 5 zájezdů, z toho jeden pro důchodce a jeden zájezd do zahraničí.

A že členové III. ZO ČSČK dovedou vzít za práci, je jisté, že v tomto dobrém kolektivu se dovedou i dobře pobavit.

V roce 1984 byl uskutečněn tradiční, již 17. tajný zájezd — v našem městě již populární s hudbou, tancem a programem.

Při této příležitosti výbor III. ZO ČSČK chce svým členům poděkovat za jejich dosavadní práci a vyzvat je k větší aktivitě v roce 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Z činnosti organizace

BYLO JICH 43

Mnoho z vás, čtenářů zpravodaje, si se zájmem přečetlo článek předsedy MěNV Jiřího Chmelaře ve 4. čísle Novobydžovského zpravodaje. Do našeho úvodníku Modernizace bytů v našem městě se vloudila tisková chyba. V roce 1984 bylo v Novém Bydžově dokončeno a předáno uživatelům 43 (slovy čtyřicettři) bytových jednotek modernizovaných OSP, středisko Nový Bydžov. Omlouváme se za chybu autorovi článku i čtenářům.

(red.)

POZVÁNKA DO DIVADLA

Navštěvovat pravidelně naše Jiráskovo divadlo bude v letošním předplatném 215 předplatitelů. Jsme rádi, že se divácká obec rozrostla a věříme, že budete spokojeni s nabízeným repertoárem. Kolínské představení Létající snoubenky přineslo příjemně prožitý večer s herci tohoto divadla, smích se ozýval v divadle při hře F. X. Svobody Poslední muž, uvedenou Horáckým divadlem z Jihlavy. Dne 12. dubna hostuje v Jiráskově divadle Východočeské divadlo z Pardubic se Shakespearovým Hamletem. V květnu by mělo do Nového Bydžova zavítat liberecké divadlo F. X. Šaldy s další hrou M. Plzáka Zločin na jezeře a první pololetí uzavře hradecké divadlo s výbornou hrou Dva na schodišti. Mimo předplatné vám nabízíme představení pražských herců Divadla F. Ringa Čecha Loupežníci na Chlumu aneb Statečná Bibiána s Helenou Růžičkovou, F. Ringo Čechem, Andreou Čunderlíkovou a dalšími v hlavních rolích. Hru se zpěvy a tanci uvádíme 3. května v 16.30 a v 19.30 hodin.

Nad rozpočtem MěNV pro rok 1985

Důležité postavení při naplňování hospodářské a sociální politiky Komunistické strany Československa zaujímají národní výbory. Vláda České socialistické republiky je v souladu se závěry 6. zasedání ústředního výboru KSČ plně podporuje v jejich společensky významné a politicky nezastupitelné činnosti. Jejich rozpočty na rok 1985 představují téměř 79 mld Kčs tj. 44% z celkového objemu rozpočtové soustavy. Vlastními příjmy hradí 35% plánovaného objemu výdajů a zbývající část připadá na dotace ze státního rozpočtu.

Jde o rozsáhlé společenské prostředky. Na finančním odboru Městského národního výboru v Novém Bydžově jsem navštívil vedoucí odboru soudružku Zdenu Dvořákovou. Zajímal jsem se o rozpočet města Nového Bydžova na rok 1985.

Mohla byste uvést některá čísla z rozpočtu MěNV v Novém Bydžově na rok 1985?

Předpokládám, že náš rozpočet bude v roce 1985 vyrovnaný, jeho příjmy a výdaje se uvažují ve výši 11.789.000 Kčs. Spolu s vlastními zdroji organizací vytváří spolehlivou finanční základnu pro uspokojování požadavků daných plánem. Rozpočet počítá s vlastními příjmy ve výši 3.104 000 Kčs a s dotací ONV 7.704 000 Kčs. Uvážlivě a hlavně přísně přitom dodržujeme zásady efektivnosti a hospodárnosti.

Podle úrovně národního výboru, podle toho, jak pečuje o rozvoj města, se do velké míry utváří vztah občanů k socialistické společnosti. Jak je na tyto potřeby pamatováno v rozpočtu našeho města?

Péče o rozvoj města a životní prostředí patří k základním starostem národního výboru. Osvědčenou a perspektivní cestou rozvoje našeho města je především akce Z. Návrh plánu na rok 1985 počítá s vytvořením hodnoty díla ve výši 4.013 000 Kčs, a u neinvestičních akcí s hodnotou díla 2.740 000 Kčs. Návrh plánu nezapomněl ani na technickou vybavenost k rodinným domkům, částka činí 861 000 Kčs.

Rozsáhlé úkoly plní národní výbor v bytové oblasti. Jaká je situace u nás?

Budeme pokračovat v modernizaci bytového fondu, prováděné v rámci komplexní bytové výstavby. V rozpočtu na rok 1985 je počítáno s neinvestiční dotací pro Podnik bytového hospodářství v Novém Bydžově s částkou 2.178 000 Kčs.

A jak je to s neinvestičními výdaji rozpočtových a příspěvkových organizací?

Tak například neinvestiční výdaje na školství činí 3.020 000 Kčs, na jesle 311 000, na vnitřní správu 1.105 000 a na místní hospodářství a Technické služby 2.957 000 Kčs. Celkem činí tyto výdaje 8.630 000 Kčs.

Rok od roku věnuje stát stále vyšší částky na rozvoj kulturně výchovné činnosti. Dokladem toho jsou tři miliardy korun, které jsou navrženy ve státním rozpočtu pro rok 1985. Jaké prostředky dostanou naše kulturní zařízení od MěNV?

Tady se částka oproti roku 1984 nemění. Neinvestiční dotace pro kulturní středisko, kino, knihovnu a muzeum činí 601 000 Kčs. MěNV se vynasnaží získat finanční prostředky, aby pokryl alespoň základní limity mzdových prostředků těchto organizací, na ostatní činnosti musí získat kulturní organizace prostředky vlastní kulturní činností.

Děkuji za rozhovor.

Dobré výsledky plnění volebních programů za první čtyři roky jsou důkazem správnosti jejich zaměření, projevem dobré organizátorské práce národního výboru i široké občanské aktivity. Blížící se závěr volebního období vyžaduje znásobit úsilí národních výborů, cílevědoměji se opírat o iniciativu lidí. Jubilejní rok 1985 by měl být ve znamení náročného, střízlivého a tvořivého přístupu, měl by se vyznačovat i v činnosti národních výborů zvýšeným úsilím o trvalý vzestup úrovně práce.

S vedoucí finančního odboru MěNV soudružkou Z. Dvořákovou hovořil dr. J. Malina

Zpravodaj chválí

1 Všechny, kteří pomohou divadlu

Do volebního programu Národní fronty byla zařazena důležitá a potřebná akce — dostavba Jiráskova divadla. Městský národní výbor se obrátil na všechny občany, aby pomohli vytvořit dílo, které bude ozdobou a chloubou města Nového Bydžova.

V Hlavních směrech rozvoje pracovní iniciativy občanů, organizací NF, závodů, provozů, škol a JZD na území města pro rok 1985 jsou první závazky na pomoc při dostavbě. Jsou to hodnotné závazky a proto rádi zveřejňujeme jména těch, kteří přišli první. Se zahájením výstavby Jiráskova divadla se počítá v měsíci červenci a garantem akce za společenské organizace je ČSZ v Metličanech, za závody PMV Nový Bydžov, za školy SOU. Všichni tvoří záruku nad koordinací brigádnické činnosti při dostavbě Jiráskova divadla.

Každý práce schopný občan obvodu občanských výborů číslo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16 a 16 se zavázal odpracovat 20 brigádnických hodin. Ze společenských organizací sdružených v NF pomohou při akci na Jiráskově divadle MěV SČSP, MO SSM, ČSCHDZ, ČSZ Nový Bydžov a Metličany, MO Svazarm, Svazarm Automotoklub, Čs. svaz filatelistů, ČSS, ČSK. Také naše závody a podniky přislíbily pomoc. Jako první se přihlásily: Tiba, PMV, Jablonecké sklárny, ŽBS, JZD ČSSP, VčVAK, ČSAO, ERAM a OSP, který postaví lešení.

Stranou nezůstanou ani naši „památkáři" a SOŮ v Novém Bydžově. Už teď vám patří naše poděkování. Věříme, že se k vám přidají další občané, že se nám dílo — vybudovat krásnou a moderní budovu Jiráskova divadla v Novém Bydžově — podaří, že nezůstane pouze u závazku, že se všichni setkáme při společné práci na společném díle!

Z DOPISŮ

„Váš časopis mně přibližuje všechny krásné chvíle mého dětství, pomáhá na vše nejen vzpomínat, ale znovu vše krásné prožívat. A přitom ještě přibližuje nové a nové proměny našeho starobylého města" napsala nám čtenářka Magda Štambergová z Dolních Bučic. Její dopis není jen vyznáním lásky k Novému Bydžovu, ale i milým poděkováním za naši práci: „Všem, kteří se starají o náš Nový Bydžov upřímně přeji do další práce hodně dobrých nervů, úspěchů a hlavně zdraví. Těším se na další výtisk Novobydžovského zpravodaje".

Čtenářka Libuše Krulišová z Litoměřic nám k dopisu přiložila i několik básniček. Těší se na každé další číslo Novobydžovského zpravodaje a chválí naši práci. „Šediny kryjí hlavu mou /v srdci mám touhu jedinou/ vrátit se k tobě zpět /o tobě domove píseň pět/" tak se vyznává z lásky k rodnému městu. Děkujeme za milé verše a přejeme hodně zdraví, které vám umožní podívat se do Nového Bydžova.

Ing. Libuše Kovářová z Českého Brodu připojila k dopisu i oznámení o úmrtí svého otce JUDra Karla Tučka, který dlouho žil v Novém Bydžově, a protože ho mnozí naši občané znali, poprosila nás o zveřejnění. Vaše dopisy nás těší, ale stejně tak nás potěší i vaše příspěvky, které rádi uveřejníme.

Skrze psaní učí se člověk mluviti

Karel Starší ze Žerotínc

Co jste chtěli vědět

O ÚZEMNÍM PLÁNU SÍDELNÍHO ÚTVARU NOVÝ BYDŽOV

Územní plán je zkladním územně plánovacím dokumentem pro řízení výstvaby v daném území. Řeší organizaci výstavby ve vztahu k výhledovým cílům společenského a ekonomického rozvoje a stanoví dlouhodobé zásady funkčního vymezení a uspořádání ploch včetně postupu jejich využití. Takto definuje územní plán stavební zákon.

Podle rozsahu a charakteristiky území je územní plán Nového Bydžova zařazen do kategorie územně plánovací dokumentace sídelního útvaru. Z toho se odvozuje termín „Územní plán sídelního útvaru Nový Bydžov" (ÚP-SÚ Nový Bydžov). Stávající územní plán byl zpracován Stavoprojektem Hrdaec Králové v roce 1976. Podkladem pro zpracování, byl předchozí územní plán z roku 1965, zejména důvodová a rozborová zpráva k tomuto územnímu plánu, obsahující nové návrhy, změny a požadavky, které bylo nutné uplatnit v novém řešení. Do návrhu nového územního plánu byly zahrnuty také připomínky organizací a podniků. ÚP-SÚ Nový Bydžov vychází z předpokladu, že nedojde k podstatnému rozšíření průmyslu mimo místní výrobu. Posiluje se především jeho funkce sídla obvodního významu. To znamená, že se zaměřuje na odstranění závažných nedostatků v občanské a technické vybavenosti, dopravních závad a vytvoření vhodného životního prostředí.

Vzhledem k nedostatku vhodných ploch pro bytovou výstavbu, klade důraz na postupnou přestavbu historického jádra zvaného „novobydžovský čtverec" a využití všech vhodných volných ploch uvnitř města. Podrobný územní plán přestavby středu města z roku 1973, nebyl schválen pro námitky ze strany okresního hygienika ke způsobu zásobování teplem.

Zabezpečení centrálních zdrojů tepla pro stávající a zejména novou výstavbu, ÚP-SÚ Nový Bydžov řeší zřízením 2—3 tepelných zdrojů a soustavou výměníkových stanic. Výtopny jsou navrženy pro oblast středu města a sídliště u sokolovny v prostoru za bývalými jatkami, z rozšířené kotelny v objektu bývalých Vč. pivovarů, má být zásobována oblast Metličany a nová výstavba v tomto prostoru, jižní část města z rekonstruované nebo nově vybudované kotelny na pozemku n. p. Silnice, závod Prefa. Dosud nevyřešená problematika centrálního zdroje tepla odsouvá záměry přestavby středu města a dostavby sídliště. V návaznosti na potřebu náhradních bytů pro přestěhování rodin z domků určených k odstranění, je otázka přestavby středu města problém v současné době neřešitelný.

Pro výstavbu rodinných domků je v ÚP-SÚ Nový Bydžov navrženo několik lokalit, např. prostor mezi ulicemi 1. máje a Kollárova v Chudonicích a na Metličanech. Jedná se o lokality s možností soustředěné výstavby většího počtu domků. Předpokládaná rozsáhlejší výstavba v prostoru Metličan je reálná až po vybudování jižní obchvatové komunikace.

Nepříznivá dopravní situace města, přes které prakticky probíhá veškerá osobní a nákladní doprava ve všech směrech, je řešena zřízením dvou základních obchvatových komunikací které mají odstranit tranzitní dopravu mimo střed města. Vzhledem k investičnímu charakteru záměru a ochraně zemědělského půdního fondu, oddaluje se realizace do dlouhodobého výhledu. Jedinečné řešení tohoto závažného problému vylučují však jakékoliv jiné varianty.

S otázkou dopravy úzce souvisí i výstavba nového autobusového nádraží, které je navrženo v prostoru stávajících uhelných skladů. Vzhledem k umístění v obytné zóně a požadavkem na likvidaci řady objektů s bytovým fondem, je žádoucí přehodnotit návrh umístění a uvažovat o jiném vhodném prostoru.

Se zásadními změnami v železniční dopravě ÚP-SÚ Nový Bydžov nepočítá s vyjímkou požadavku na přestavbu stávající výpravní budovy.

V oblasti zásobování obyvatelstva pitnou vodou ÚP-SÚ Nový Bydžov klade důraz na postupné rozšiřování a rekonstrukce základní vodovodní sítě, posílení středu města a výhledově počítat s napojením Sloupna a Skřivan. Nejvýznamnějším úkolem je především posílit stávající vodní zdroje rozšířením umělé infiltrace. Zajištění dalších vodních zdrojů je uvažováno ze skupinového vodovodu Hradec Králové, případně získání nových vodních zdrojů umělou infiltrací v prostoru mezi obcemi Kosičkami a Kratonohy.

Konečným řešením likvidace odpadních vod z města a ze závodů v Novém Bydžově je výstavba celoměstské čístící stanice. Současný stav předpokládá v první etapě výstavbu čístírny odpadních vod ze ZAZ Nový Bydžov, bezprostředně na první etapu naváže výstavba vlastní celoměstské čistírny. Řešení problematiky čištění odpadních vod ze ZAZ Nový Bydžov je ve stádiu zkoušek. Pro tyto účely je v provozu malá čistírna umístěná přímo v areálu závodu.

V souladu se záměry ÚP-SÚ Nový Bydžov byly v r. 1984 zahájeny práce na úpravě koryta řeky Cidliny v úseku od splavu u Metličan ke Skřivanům. Zlepšením průtokových poměrů v Cidlině, dojde k žádoucí ochraně přilehlých pozemků před záplavami v jarních měsících. Pro průmyslovou výrobu jsou v ÚP-SÚ Nový Bydžov vymezeny prostory, které vytváří tzv. „průmyslové zóny". Severní zóna je vymezena vlečkou do cukrovarů a hranicí města, na východě v okruhu ZAZ Nový Bydžov. Jižní průmyslová oblast je situována do prostoru mezi Chudonicemi a Vysočany. Do těchto oblastí je uvažováno přemístit provozovny a ostatní výrobu z nevyhovujících objektů zejména ze středu města. Zvláště jižní oblast poskytuje potřebné plochy i pro nově zřizované provozovny.

Tíživá situace na úseku obchodu a služeb je řešena výstavbou dvou nových objektů. Nákupní středisko je navrženo na Mírovém náměstí v prostoru stávající polohy před nově vystavěnou prodejnou oděvů „Styl". Uvažovaný investiční záměr nebyl podnikem Potraviny, Hradec Králové uskutečněn i když pro tyto účely byly zbourány tři domy. Navrhovaná výstavba střediska služeb v prostoru za hotelem „Lev" je ve stádiu zpracované studie.

Zlepšení nepříznivé situace v oblasti školství ÚP-SÚ Nový Bydžov podmiňuje výstavbou nové základní školy a umísťuje ji do prostoru stávajících Vč. dřevařských závodů. Závažnou chybou je, že původní návrh nebyl uskutečněn. To se projevuje zejména v současné době, kdy je třeba urychleně řešit řadu problémů souvisejících se zajištěním provozu škol druhého stupně a se stravováním žáků novobydžovských škol. V návaznosti na tuto skutečnost, nebylo možné řešit uvažované přemístění LŠU a městské lidové knihovny a tím také zlepšení situace městského muzea.

V oblasti kultury, osvěty a zdravotnictví je kladen důraz na přestavbu a rozšíření stávajících objektů, zejména dostavbu Jiráskova divadla a zlepšení podmínek provozu v nemocnici, rozšířením lůžkové části včetně pomocných provozů.

V zájmu zlepšení životního prostředí ve středu města, jsou navrženy potřebné plochy pro zřízení veřejné zeleně. Protože navržené plochy jsou dosud zastavěny a objekty (z větší části dožívající domky) obývány, je uskutečnění tohoto záměru výhledovou záležitostí.

Rozsah problematiky ÚP-SÚ Nový Bydžov je natolik obsažný, že přesahuje rámec jednoho článku a proto uvádíme jen základní směry a záměry územního plánu u kterých předpokládáme zvýšený zájem z řad čtenářů, zejména novobydžovských občanů.

Od zpracování ÚP-SÚ Nový Bydžov uplynulo již 8 let. Z toho co je v něm obsaženo, bylo uskutečněno málo. Řada záměrů nebyla v minulosti realizována vzhledem k požadavkům na investiční prostředky. Tím je také odsunuta do výhledu realizace cílů na-

vazující na podmiňující výstavbu investičního charakteru. Neznamená to však, že ÚP-SÚ Nový Bydžov není naplňován, jen rychlost postupu je nepoměrně menší, než bychom si přáli. Východisko z této situace je především v tom, abychom uskutečňovali ty záměry, které jsou reálně jak pro MěNV, tak i s ohledem na možnosti jednotlivých závodů a organizací. Obsah ÚP-SÚ Nový Bydžov předkládá dostatek námětů pro vypracování volebního programu Národní fronty a investičních záměrů podniků a jednotlivých zařízení. Úspěšný postup v modernizaci bytového fondu, rekonstrukce silnic a místních komunikací, výstavba v rámci akce „Z" a realizace investičních záměrů u řady podniků, působících v našem městě je toho dostatečným důkazem.

Uplynula dostatečně dlouhá doba pro posouzení platnosti stávajícího řešení, obsaženého v ÚP-SÚ Nový Bydžov a případné rozpory uvést do souladu se současnými společenskými a hospodářskými podmínkami, zejména také s ohledem na změny ve správním uspořádání města Nového Bydžova.

Ing. J. Dvořák,
ved. odboru výstavby MěNV

Jihovýchodní část náměstí v roce 1887 — třetí nejstarší datovaný snímek náměstí
Foto archív muzeo

Co se psalo v denním tisku o našem městě?

Nebylo toho málo co přinesl denní tisk o Novém Bydžovu v uplynulém období. V našich novinách Pochodni, Novém Hradecku, ale i Tvorbě se objevila celá řada zajímavých článků, zpráv i krátkých informací.

Krajský deník Pochodeň uveřejnil 11. ledna rozsáhlý článek Lidé a půda mají na víc, který informoval o výsledcích soutěže v pěstování cukrovky „Rok bílého zlata". Potěšilo nás umístění JZD ČSSP Nový Bydžov, které se ve čtvrté soutěžní skupině umístilo na prvním místě. Článek byl doplněn fotografií usmívajícího se předsedy Antonína Klemta, který převzal diplom s cukrovou homolkou.

Také na dvoustránce Světa socialismu (č. 3 z 16. 1. 1985) jsme se dočetli o našem JZD. O přátelství s Avantgardou, které trvá už 17 let, vypráví Václav Volanský, Antonín Klemt, ing. Zdeněk Jedlička, Vladimír Mejstřík, ing. Karel Mareš a další z našeho zemědělského družstva. Článek autora Miloše Proška doplnily i fotografie.

O tom, že autorka skladby rodičů a dětí je z Nového Bydžova, jste si mohli přečíst 30. listopadu 1984 v Pochodni. Pro radost i pro krásu — článek z lednové Pochodně (8. 1.) píše o prosincovém pořadu v Jiráskově divadle, věnovaném přípravám na Československou spartakiádu 1985. Deník Pochodeň dne 4. 1. 1985 věnoval celé číslo Hradeckému okresu a tak se na 5. straně můžeme začíst do vyznání našeho předsedy MěNV Jiřího Chmelaře nazvaného Revoluční tradice.

Časopis Tvorba informoval 26. 11. 1984 o výstavě malíře Jana Skořepy, kterou pořádalo MěKS v Novém Bydžově. O dalších akcích kulturního střediska vyšly informace 11. 12. v Pochodni — Vánoční koncert v Jiráskově divadle, 12. 12. o pořadu pro děti Haló děti, pojďte si hrát a 13. 12. o představení Divadla Járy Cimrmana Posel z Liptákova. O úspěšném večeru, při kterém se setkaly BSP JZD ČSSP a Tiby, přineslo Nové Hradecko v č. 51 z 18. 12. 1984 článek „Setkání BSP v Novém Bydžově". Zajímavá byla i poznámka Pochodně uveřejněná 11. ledna 1985 nazvaná Vtip pod stromeček o tom jak putoval velikonoční pozdrav z pošty v Novém Bydžově do Hradce Králové plných jedenadvacet měsíců.

(jm)

BŘEZEN PATŘIL...

Zajisté jste si všimli, že u některých jmen měsíců máme ještě přívlastek, který označuje, že měsíc patří myslivosti, knize, lásce nebo bezpečnosti silničního provozu. Dnes nás bude především zajímat měsíc březen, měsíc požární ochrany. Cílem této akce, kterou vyhlašuje spolu s požárníky ještě Čs. státní pojišťovna a ministerstvo vnitra ČSR, je nejen upevnit v povědomí nás všech význam požární ochrany pro naše hospodářství, ale i upozornit spoluobčany na závady a nedostatky, které by mohly být příčinou požáru. Z tohoto důvodu je v našem zájmu, zjištěné nedostatky a závady, které by mohly být příčinou vzniku požáru, co v nejkratším termínu odstranit.

Na základě zákona č. 18/58 Sb. o požární ochraně vyslal letos Městský národní výbor v Novém Bydžově prověrkové skupiny vybavené pravomocným pověřením k prohlídkám.

Každý majitel a uživatel je povinen umožnit vstup těmto prověrkovým skupinám do objektu ve kterém bydlí, jinak se vystavuje nebezpečí postihu dle příslušných zákonů.

Prověrkové skupiny byly složeny především z preventistů požární ochrany, členů občanských výborů č. 1—24 a referentů veřejného pořádku při OV. Každý občan by měl alespoň obecně znát předpisy související s požární ochranou. V našem správním celku MěstNV sdělí veškeré informace pracovníci Požární stanice v Novém Bydžově. Každý zájemce může využít i instruktážní materiál a v případě vlastního zájmu i pomoc při řešení konkrétního problému.

Preventivní prohlídky nebyly jedinou akcí, byly připraveny besedy s požární tématikou a požární stanice N. Bydžov měla ve dnech 16. a 23. března 1985 den otevřených dveří, kde si mohli zájemci prohlédnout požární techniku a výzbroj požární jednotky.

Proč tedy měsíc březen, jako měsíc prevence požární ochrany? Protože zničené přírodní prostředí, ohrožené hodnoty, zdraví a lidské životy jsou příliš velkou daní lidské pohodlnosti, lhostejnosti a nevšímavosti.

(Bed.)

JAK ŠLI ZA MÚZAMI DO SVĚTA

SERIÁL ZDEŇKA SMUTNÉHO

Jak se tak ty sličné Múzy toulaly po našem městě a okolí, zastihly jsme je už na několika místech. Dnes si na ně počkáme na rohu náměstí při vchodu do uličky do parku U trojice, jak se tam dříve říkávalo. A je to divné, že tam zamířily Múzy hned dvě, jedna jako vládkyně nad divadlem a druhá jako ochránkyně hudebníků. Tak to půjdeme za nimi, kampak to asi jdou lákat dalšího kandidáta kumštu dramatického a hudebního?

Prošly úzkou uličkou mezi domy Čížkových a Čapounů, zastavily se jen krátce na křižovatce před parkem u pumpy, jako by váhaly, kam zajít. Ale už míří z mírného kopečka kolem Landesmanova domu a zahýbají doprava, jako směrem ke Trojici. Ale stanou před nízkým domečkem pod lepenkovou střechou, která na jedné straně sahá až skoro ke hrázi za domkem, chvíli naslouchají a pak nenápadně vcházejí rozvrzanými vrátky na travnatý dvoreček, naslouchají pod malým osvětleným okýnkem, kde někdo cvičí na kytaru. Chvíli poslouchají, souhlasně pokyvují hlavami — to jako na souhlas, že asi tady bude ten další adept muzikantského řemesla a to že bude jistě dobrý služebník múz. Proto nenápadně vcházejí pod nízkou stříšku do temné chodbičky, pak do pokojíku, kde sedí ten další vyhlídnutý služebník všech múz a tiše v koutku pozorují, co se v tomto skromném pokojíku děje. A po chvilce poslouchání muzikant odkládá kytaru a pomalu se chystá ke spánku, neboť hodiny ukazují již skoro půlnoc. A jen stín spánku oči zaklíží, přistupují obě múzy, lehce jej políbí na čelo a hlasem sice tichým, ale jistým pronesou obě své rozhodující: „Za tento náš polibek nám budeš věrným služebníkem po celý svůj život".

Asi tak nějak to v těch pohádkách o múzách chodí, viďte? Ale jaképak pohádky! Tady to byla opět jedna skutečnost. Zde se narodil a žil věrný služebník múz, než opustil své rodné město, aby rozšířil řady těch, kteří si vybrali divadlo za své povolání a kteří svou prací dělají našemu městu čest. A jsme proto dnes zase na další návštěvě, je to trochu z ruky — až do Opavy vede cesta za dalším služebníkem Thalie, ale co naplat — tady je další povídání. A s kým?

ROZHOVOR PÁTÝ: HEREC A REŽISÉR

Stanislav Holub

* 14. 10. 1921

Tak, Staníku, vezmeme to tak trochu přeházeně, během rozhovoru se vrátíme k některým věcem, ale teď hned takovou základní otázku: „Kdy ses vlastně od nás „odlepil" a rozhodl ses jít k profesionálnímu divadlu?"

Kdy jsem se rozhodl jít k profesionálnímu divadlu to ví jen „Bůh a svatý Václav", jak říká elegantní kapitán Exner v Erbenových detektivkách. Jako mladík jsem měl spoustu jiných zájmů. Abych neporušil tradici a šel ve stopách dvou starších bráchů Vlasty a Honzy, hrál jsem závodně fotbal. Nejdřív za dorost Sparty Nový Bydžov (kdo dneska ví, že kdysi, byť i krátce, takový klub existoval!) a když se to rozpadlo, tak potom za AFK.

Ale protože se nehrálo každou neděli, tak jsem s jinou partou bláznů, když nebyl zápas, jezdil trampovat. Tenkrát to bylo pravidelně do Mezihoří, což jsou lesy mezi Ostroměří a Šárovcovou Lhotou. Jako každý pořádný trempíř jsem se naučil hrát na kytaru a protože mě muzika bavila a kytara celkem šla, tak v zimě ještě s partou dalších „pošuků" jsem hrál s tanečními orchestry na tancovačkách a čajích.

Tak to, Stando, nebylo tak snadné, rozhodnout se definitivně pro toho některého koníčka, viď? Je to trochu daleko od sebe — kopaná, muzika a divadlo. Ty tři postavy by se asi dlouho nesnesly, že ne? Copak by takový dobrý fotbalový brankář říkal tomu, kdyby musel jít místo fotbalu hrát na kytaru, protože ji hrál dobře a oběma by to třeba nebylo vhod, kdyby se muselo do divadla hrát nebo režírovat! Tak tedy: kdy, kdo a proč to vyhrál?

Na skutečnost, že jsem propadl divadlu a zvolil si ho za povolání, se podepsal protektorát. Byli jsme tenkrát strašně mladí, měli naivní sny a strašně romantické představy. V protektorátním úhoru a beznaději nás provoz našeho ochotnického souboru „Jirásek" v Bydžově, kde se denně zkoušelo, (vždyť mám dojem, že tenkrát byla premiéra každé tři neděle, ne-li každých 14 dnů) zcela pohltil.

Stando, že tě přeruším, pamatuješ na to, že jsme ti pohádku udělali také za týden, když bylo potřeba?

No jo, tak vidíš. Tak ten divadelní provoz nás zcela pohltil, v podstatě naplňoval naivní představy i romantické sny a aniž bychom si to uvědomovali, nás dokonale odreagovával. Přiznám se, po určité době, kdy jsem měl za sebou u divadla nějaké to desetiletí, jsem byl svým odchodem k profesionálnímu divadlu asi překvapen já sám. Rozhodně jsem jako kluk i jako dorůstající mladý muž na divadlo ani nepomyslil, i když jsem byl zažraný čtenář a knihomol a pravidelný návštěvník biografu, kde jsem se krčil, aby mě kantoři neviděli, i na filmech mládeži nepřístupných.

Rozhodně jsem tedy v té době měl o sobě jiné představy, třeba, že ze mě bude druhý Plánička nebo jiný slavný sportovec, (jako tenisový sběrač jsem také slušně hrál tenis) a pokud se týká kumštu, byl jsem nejvíc zažraný do muziky.

Ale život je holt náhoda a tak skutečně ví Bůh a svatý Václav jak se stalo, že přes 40 let hraju a režíruju. Ale nelituji toho, celých těch 40 let se mi líbilo a líbí dodnes. A dělám to rád.

Stando, jestlipak si ještě po tolika letech vzpomeneš, kdy a za jakých okolností jsi přišel mezi nás do „Jiráska"?

Nejsem si tím jist, ale mám dojem, že mé první vystoupení s „Jiráskem" nebylo nahoře na jevišti, ale dole v orchestru, kde jsem hrál s kapelou pana Fišery hudební doprovod k Benátské maškarádě. Mimo jiných čísel tys tam zpíval sólo-serenádu a já jsem ti k tomu v orchestru hrál sólo-kytaru.

Je vidět, že máš paměť dobrou. Přesně tak to bylo. Byla to krásná hra Goldoniho komedie a kouzelnou muziku k tomu složil dirigent Národního divadla v Praze Miroslav Ponc. A teď si zase já vzpomínám na to, že jsi nejen hrál pro mě doprovod na kytaru, ale vedl jsi celou pětičlennou skupinu nástrojů, kterou si Ponc předepsal, totiž 2 kytary, 3 mandolíny a

do toho nám ještě zpíval 12členný ženský sbor.

No ale, to už je plných, Stando, jestlipak víš, kolik let? Rovných 44. Ale vraťme se k tobě. Druhý nápor na tvou paměť. Stando, jestlipak víš, jak jsi přišel mezi nás do Studia?

To že jsem přišel do Studia, to má také na svědomí kytara. Zkoušeli jste tenkrát Sluneční paseku, kde si autor A. J. Urban předepsal na konci prvního jednání za scénou hru na kytaru. Jako kytarista jsem v té době byl již mezi mládeží v Bydžově znám a Tonda Langr mě jednou u nich v krámě, kam jsem chodil pravidelně nakupovat, zagitoval, abych to šel zahrát. Začal jsme chodit na zkoušky, vám chyběl do obsazení jeden „panák" a tak, když už jsem tam stejně byl, hrál jsem drvoštěpa Filipa. A tím to začalo, přestal jsem chodit na fotbal, na tramp i na muziku a když jsem odcházel k profesionálnímu divadlu, měl jsem odehráno na sto ochotnických představení a odřežírováno něco přes 10 pohádek i her pro dospělé.

Ale když to tedy šlo k těm profesionálům, tak ses, Stando, na to rozjížděl několikrát, viď?

Já jsem šel k divadlu na třikrát. Já když si vezmu něco do hlavy, tak mně to těžko někdo vymluví. Že jsem paličatý jako mezek, to o mně tvrdili a tvrdí všichni, které jsem režíroval a kterým jsem šéfoval. Tak nejdřív jsem měl v roce 1943 sjednané angažmá u společnosti J. Boka, ale pracák mně to zatrhl. Podruhé v roce 1944, to jsem pracáku proklouzl dík lékařskému vysvědčení a nastoupil jsem v dubnu jako herec u společnosti Frnatiška Sece. Jenomže za půl roku Němci divadla zavřeli a i když smlouva i angažmá trvalo, divadlo bylo zakázáno, herci byli totálně nasazeni a já na fingované lékařské vysvědčení „marodil". Samozřejmě, že to celé fingované nebylo, nějaký nález tam byl, ale rozhodně, když začala po převratu divadla hrát, tak jsem se uzdravil a nastoupil potřetí a už definitivně k divadlu, nejdříve k Burdově divadelní společnosti v Poděbradech a pak v Mladé Boleslavi.

Život má rád paradoxy a tak jsem po patnácti letech v Gottwaldově šéfoval hercům, kteří byli u Secovy společnosti jako staří zkušení herci, když jsem já tam v roce 1944 nastoupil jako kandrdas. Vzpomínali jsme na to rádi a moc jsme se přitom bavili.

Která divadla jsi ve své kariéře ještě vystřídal?

Ve Středočeském divadle v Mladé Boleslavi jsem byl 5 sezón, 16 sezón v Gottwaldově, 3 sezóny v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích a teď jsem patnáctou sezónu v Opavě.

A jak, Stando, na ty jednotlivé „štace" vzpomínáš?

Na Gottwaldov se nedá říci, že vzpomínám. Ten prostě ve mně je. Prožil jsem tam nejhezčí a nejdůležitější roky života. Narodilo se nám tam druhé děcko. Obě děti, syn i dcera, tam dorostly do dospělého věku, narodila se tam obě naše vnoučata a právě teď je tam manželka na návštěvě u syna. Sám tam občas také jezdím, dříve i služebně, teď soukromě za dětmi. I když jsem už dlouho z Gottwaldova pryč, mám tam spoustu známých a přátel, se kterými si máme vždycky co povídat.

Stejně je pro mě Gottwaldov důležitý z hlediska mé profese. Přišel jsem tam jako 29letý herec a odcházel jsem jako 45letý režisér. Myslím, že se mi některé role a představení povedly víc (svědčí o tom různá uznání a ceny, které jsem v té době já nebo divadlo získali), některé se povedly méně a některé se nepovedly vůbec. A jsem přesvědčen, zvláště dnes po skoro dvacetiletém odstupu, že i období mého šéfování přineslo ledacos prospěšného jak gottwaldovskému divadlu tak i mně. Šéfoval jsem dvě sezóny i činohře opavského divadla — ne snad proto, že bych o to stál — ale proto, že jsem chtěl pomoci řediteli, kterého jsem si velmi vážil. Řediteloval jsem dohromady 10 let a musím říci, že jsem poměrně brzo přišel na to, že to není práce, které bych se chtěl věnovat trvale. Došel jsem k názoru, se kterým jsem se nikdy netajil a netajím, že totiž šéfování v divadle je buď jen pro mladé blázny nebo staré dobrodruhy. Já byl tím prvním. Důvody jsou nasnadě. Šéfování nutně omezuje uměleckou seberealizaci, protože nutí člověka dělat mnoho jiných věcí, než vlastní uměleckou práci. Šéf musí uzavírat řadu kompromisů ve všech oblastech divadelní práce, musí být velice tolerantní a na druhé straně velmi tvrdý a zásadový, musí velice taktně řešit vysoce citlivé problémy vzájemných vztahů ryze subjektivního charakteru, jaké se v žádné jiné profesi, než divadelní, nevyskytují. Je na to potřeba pevné zdraví a nervy jak špagáty. Já si na jedno ani druhé nemohu stěžovat, přesto jsem raději řadovým hercem nebo režisérem a každého šéfa je mi v jeho trablech upřímně líto. Na mou paličatost to nebylo a není.

Stando, ty jsi šel k divadlu především jako herec. Co ti za radosti a krásné postavy přinesla tato profese?

Krásných rolí jsem hrál moc. Třeba Jiráskova Roháče i Žižku, Vávru v Maryše, Antonína ve Vojnarce, Petrucia ve Zkrocení zlé ženy, krále Claudia a Polonia v Hamletovi, Orgona v Tartuffovi, Bezsemenova i Tětěreva v Měšťácích, kapitána Kosťu v Aristokratech, vrchního v Lucerně, ne bylo jich asi kolem 450. Nepíši si to přesně. Měl jsem touhu si vybudovat archív, ale kde je konec takovým předsevzetím.

Režií jsem měl celkem 146. To mám sepsané. Z Gottwaldovských režií nejraději vzpomínám na Deník Anny Frankové, Molièrova dona Juana, Nezvalova Atlantidu a řadu současných českých her, se kterými jsme měli v Gottwaldově úspěch.

Z Budějovic si rád vzpomínám na Brechtovu Žebráckou operu, Shawovu Svatou Janu a Tylovu Drahomíru.

V Opavě jsem měl rád řadu představení: Shakespearova Othela, Anuilova Skřivánka, Nashova Obchodníka s deštěm, Drdovy Hrátky s čertem, Klicperova Hadriána z Římsů, Zahradníkova Zarabáju, našla by se ještě řada dalších.

A teď, Stando, ztrávil jsi s námi několik let ve Studiu. Jak na něj vzpomínáš?

Na Studio vzpomínám samozřejmě rád, vždyť jsme byli děcka a na zábavy, které jsme tam zažili samozřejmě taky. Dodnes vidím vyděšené oči Franty Řeháka při zahajovacím kvartetu zpěváků v Prvním valčíku, když jsi ho „upozornil" na neexistující defekt smokingových kalhot, stejně tak si vzpomínám na zoufalé oči Tondy Langra, který nevěděl„ má-li si zoufat nebo se smát, když sundal batoh ze zad ve hře Hoši, dívky a psi, ve kterém přinesl psa (jako ukradeného) a zadní strana toho batohu včetně Tondovy košile byla úplně promočená, protože pes si spletl Tondova záda s ptaníkem. Dobře se pamatuji, jak jsem se naštval, když v jedné pohádce jsem šel do portálu, kde jsem měl mít mojí maminkou napečený pekáč buchet skutečných, žádná atrapa, abych je přinesl na jeviště a „jako" jsem si na nich pochutnal. Ale v portále jsem zjistil, že je tam jenom prázdný pekáč a buchty jste, vy pacholci, všechny snědli, zatím co my jsme na jevišti hráli.

A nepochybuji, že ty i všichni ostatní ze Studia si pamatují ještě na řadu jiných nehod, které postihly třeba mě, jako když mě v Cizinci nevystřelila na konci flinta, kterou jsem měl zastřelit Frantu Řeháka. Ale ten byl na štěstí už za horizontem.

A jak vzpomínáš na Bydžov?

Co ti mám povídat. Cítím se pořád Bydžovákem, časem prožívám tesknè splíny a chystám se, že seberu svých pět švestek a aspoň na týden o dovolené do Bydžova zajedu, ale zatím do toho vždycky něco přišlo. Letos si ale říkám, že už skutečně v létě seberu auto, naložím vnoučata a zavezu je do Bydžova, aby viděla, kde jako dítě blbnul jejich děda. Nedostal jsem se ani v loňském roce na sjezd spolužáků, což mě velmi mrzí.

A na členy Studia si vzpomínáš?

Jak bych nevzpomínal a velmi mě zajímají osudy jednotlivých členů a doufám, že mi o všech něco povíš, pokud o nich máš zprávy. Vím hodně o Frantovi Řehákovi, protože jsme spolu byli řadu sezón ve společném angažmá, velice často jsem se stýkal s Tondou Langrem i Jirkou Kabelákem. Jinak vím, že v Bydžově jsi zůstal ty a Alenka Hnyková-Vorlová. Franta Řehák mi kdysi psal, že jezdí do Bydžova na tenisové turnaje (Novobydžovský trpaslík) a že hrává s Alenkou debla. O některých děvčatech vím, že se vdala a odešla z Bydžova. Do roku 1950 jsem se s některými členy a členkami občas potkal, když jsem o pouti za rodiči přijel do Bydžova, ale už dlouho o některých vůbec nic nevím. Na schůzku Studia, kterou jste kdysi uspořádlai, jsem se také pro nával práce nedostal a tak např. vůbec nic nevím o některých děvčatech a klucích z té doby „her

Pokračování na str. 12

Dokončení ze str. 11
a malin nezralých". Doufám, že mi toho řekneš co nejvíc.

A tak ještě, Stando, poslední obligátní otázka: „Chtěl by sis ještě jednou v Bydžově zahrát nebo zarežírovat"?

Tahle tvá otázka je ryze akademická. Samozřejmě, že bych si rád v Jiráskově divadle zahrál a zarežíroval. Skoro celou svou režisérskou existenci jsem spolupracoval s ochotnickými soubory, vedl režijní kursy, jezdil na instruktáže a poroty, s gottwaldovskými ochotníky jsem jednou vyhrál Jiráskův Hronov, bylo to s představením Gorkého Vassy Železnovové, v časopise Ochotnické divadlo kdysi dávno dokonce část kursu režijního vycházela na pokračování, takže bych proti tomu vůbec nebyl. Jenže je to strašně daleko.

Stando, před tímto oficielním rozhovorem jsi mi také řekl, že ještě stále, když je potřeba, pomůžeš, to znamená, že jsi dosud stále činný. Přeji ti tedy, aby jsi ještě dlouho ve stálé svěžesti sloužil múze Thalii, která tě tak dobře celý život vedla a aby i další tvoje práce slavila zasloužené úspěchy a sloužila našemu divadlu.

Děkuji za rozhovor.

FAKTA HOVOŘÍ:

Na začátku loňského roku představoval socialistický závazek a jeho jednotlivé body, jen slova. Byla ale podložena iniciativou občanů města Nového Bydžova, kteří se zavázali vytvořit hodnotu díla v neinvestiční části akce Z za 3,5 miliónu korun a v investiční části 1 milión korun.

A jaké bylo plnění závazku? Podrobme přijatý závazek kontrole. Hned v úvodu je potřeba konstatovat, že odpovědný přístup většiny občanských výborů, podniků, i organizací sdružených v Národní frontě přispěl k rovnoměrnému plnění socialistického závazku. Socialistický závazek města Nového Bydžova byl dokonce rozšířen o 40 konkrétních činů, závazkem, kterým se město přihlásilo k novoměstské výzvě na počest 40. výročí vyvrcholení národně osvobozeneckého boje českého a slovenského lidu a osvobození Československa Sovětskou armádou.

V neinvestiční části akce Z byla vytvořena hodnota díla za 4 miliardy, a závazek překročen o půl miliónu korun .V investiční části akce Z závazek splněn nebyl.

Neinvestiční akce Z byla zaměřena především na úklid veřejných prostranství, ochranu zeleně, budování chodníků. Závazek splnily občanské výbory č. 1, 2, 3, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24. Zamyslet nad přístupem k plnění socialistického závazku by se měly občanské výbory číslo 4, 6, 8 a 17, které nesplnily.

Také organizace sdružené v Národní frontě nepřistupovaly k plnění závazku stejně. Mezi organizace, které splnily úkoly, ke kterým se zavázaly, patří: SPO Nový Bydžov, ZO SSM, ČsČK I, II, III, IV a Chudonice, ČSZ Nový Bydžov, Metličany, ČSŽ, Čs. strana lidová a Čs. svaz kaktusářů. Řada organizací však vůbec nepředložila přehled o plnění závazku např. DV Jednoty Nový Bydžov a Zábědov, MO SČSP, MO Svazarmu, Čs. svza včelařů, Čs. svaz invalidů, Čs. strana socialistická, závazek nesplnila TJ Zábědov.

Jak jsme splnili náš socialistický závazek za rok 1984?

Novobydžovské závody a provozy se zapojily do plnění úkolů socialistického závazku hlavně v investiční části akce Z. Pomoc stále ještě očekáváme od VčDZ, Vč. cukrovarů a ZNZZ a věříme, že se s dluhem vyrovná i Jednota a Vč. pivovary - provoz údržby. Naopak pořádný kus práce odvedl PMV a Prefa - Silnice.

Socialistický závazek byl prostředkem, cestou k dalšímu rozvoji města Nového Bydžova. Pro jeho splnění jsme dokázali získat většinu občanů. Ti, kteří tentokráte zůstali stranou, se jistě zamyslí nad přístupem k společnému dílu a v roce 1985 nezapomenou, že i na nich záleží jaký bude Nový Bydžov — město, ve kterém žijeme!

115. řepná kampaň cukrovaru v Novém Bydžově

Jubilejní 115. řepná kampaň cukrovaru v Novém Bydžově v roce 1984 trvala 92 dnů, od 3. října 1984 do 2. ledna 1985.

Na kampani pracovalo celkem 206 lidí. Sklizeň a svoz řepy v JZD byl letos vlivem nepříznivého počasí hodně obtížný i s velkými ztrátami na cukrovce. Do cukrovaru se vozilo se řepou také velké množství bláta a hlíny. To velice ztěžovalo objektivní odhad nečistot a příměsí v řepě a spolehlivé vybírání a zpracování vzorků na skutečnou cukernatost. A tak JZD ČSSP Nový Bydžov provedlo poprvé experiment, dodávalo řepu bez odhadu nečistot od kvalitářů cukrovaru. Cukrovar platil až za skutečné množství čisté řepy, které zaznamenala pásová automatická váha nařezaných čerstvých řepných řízků.

Na prvním místě ve výnosu cukrovky z hektaru bylo JZD Rudá hvězda Králíky (50,89 tun cukrovky z hektaru). Dodalo celkem 24,427.2 tun cukrovky a splnilo plán dodávky na 128,16%.

Na druhém místě bylo JZD ČSSP Nový Bydžov (45,67 tun z hektaru), které dodalo největší množství řepy do cukrovaru. Bylo to 27,948.9 tun a splnilo plán na 113,6 %.

Na třetím místě je JZD Nová cesta Smidary. Dodalo 7,449.9 tun. Splnilo výkup na 107,97 %. Sklidili z každého hektaru 40,49 tun řepy.

Čtvrté bylo JZD Mír Humburky. Dodalo 15,227.5 tun. Splnilo plán výkupu na 105,45 %. Výnos z každého ha byl 40,28 tun.

Na pátém místě je JZD Vítězná cesta Hlušice. Dodalo 13,157.8 tun. Splnilo výkup na 90,49 %. Sklidilo po hektaru 38,04 tun.

Jarka Macura,
kampaňový vážný

Brigádníci z OV č. 5

... a vykonané dílo

SPARTAKIÁDA 1985

Již tradičně připravuje TJ Jiskra Nový Bydžov okrskovou spartakiádu. V letošním roce jako součást oslav na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou.

Spartakiádní program tvoří masové sportovní soutěže, turistické cesty, hromadná tělovýchovná vystoupení a akademie, politické, společenské a kulturní akce. Signálem k zahájení nácviku na ČSS 85, stejně tak jako v celé naší vlasti, bylo „Ohňové poselství ČSS 85". Na povel předsedy ÚV ČSTV s. Antonína Himla ze Strahovského stadiónu bylo v místech konání spartakiád zapáleno tisíce vater.

S ukázkami některých skladeb se novobydžovská veřejnost seznámila již 11. prosince loňského roku při Svátcích kultury a sportu v Jiráskově divadle. V měsíci březnu jsme uspořádali tělovýchovnou akademii v nové sokolovně. V rámci družebních styků s Breznem vystoupí cvičenci TJ Jiskra na jejich tělovýchovném svátku.

Vedle spartakiádních vystoupení připravujeme též sportovní a turistické soutěže, jako je plnění spartakiádního odznaku zdatnosti, olympiádu mládeže a pracujících v různých druzích sportů, dálkový pochod Za zdravím, 15 a 30 km na Hrádek a další. O všech těchto akcích bude veřejnost včas informována.

Nový Bydžov je též střediskovou obcí jedné z větví okresní štafety do Hradce Králové. Zde se připojí k celostátní štafetě Dukla - Bratislava - Praha.

V současné době věnuje okrskový štáb spolu s MěstNV v Novém Bydžově pozornost úpravám spartakiádního stadiónu, ploch pro secvičné a nástupových ploch. Pro návštěvníky připravujeme 500 míst k sezení na hlavní tribuně, 1 000 míst k stání na kryté tribuně a 3 000 míst na stupňovitých ochozech podél stadiónu.

Okrsková spartakiáda se uskuteční v sobotu 18. května 1985. Dopoledne proběhnou secvičné všech skladeb. Odpoledne projde ulicemi města spartakiádní průvod. V hlavním programu vystoupí cvičenci v následujících skladbách:

Skladba pro rodiče a děti. Hlavní myšlenkou je vyjádření úsilí a zájem naší společnosti o zdravý rozvoj budoucí generace v podmínkách socialistického Československa. Skladba znázorňuje průpravu nejmenších dětí ke sportům formou dětských her. Vede k rozvoji obratnosti, rychlosti, dynamické síly a orientace v prostoru. Dává základy akrobacie, běhu, přeskoků a poskoků. Vše je komponováno s hudbou jako hudebně pohybová výchova pro děti i rodiče. Skladba je dynamická, vede děti de spontánnímu pohybu, a proto je pro ně veselou hrou. Cvičení rodičů a dětí nacvičuje v TJ Jiskra s. Božena Bílková. Představí se 100 – 120 párů.

Skladba pro nejmladší žactvo, děti 5 – 7 leté a to pro dívky i chlapce. Náčiním je stavebnicový drak, hračka, která je dětem nejen blízká — hrají si s ní, procvičuje zručnost při manipulaci, ale zároveň je nutí reagovat pozorně a zodpovědně s ohledem na své kamarády v družstvu. Hlavní myšlenkou skladby je vyjádřit radostný život dětí v mírovém světě při hrách, sportování a v přípravě na budoucí práci. Skladba je zaměřena na soulad pohybu s hudbou, s využitím hravých i gymnastických prvků. Je doprovázena hudbou z televizních večerníčků. Skladbu nacvičují v TJ Jiskra soudružky Irena Bartošová st. a Irena Bartošová ml. Na okrskové spartakiádě vystoupí 280 dětí.

Skladba pro mladší žáky rozvíjí základní pohybové dovednosti, především pohyblivost, obratnost, rychlost, ale i v přiměřených dávkách sílu a vytrvalost. V bohaté historii vývoje hromadných tělovýchovných vystoupení nebyl tenis nikdy v minulosti obsahem programu tělovýchovné skladby. Využití základních tenisových úderů ve skladbě mladších žáků má své opodstatnění jak z hlediska metodiky nácviku a přirozeného zájmu žáků o sportovní aktivitu, tak i z hlediska veřejného vystoupení v tělovýchovné skladbě. Skladbou mladších žáků nacvičuje na ZŠ Klicperova ul. Milan Eibl a na ZŠ Karlova soudružka Kubelková a Novotná. Na okrskové spartakiádě se představí 256 žáků. Náčiní raketa a míček.

Skladba pro mladší žákyně. Je určena dívkám mezi 8. – 10. rokem. V části skladby je použito stuhy jako cvičební pomůcky pro každou cvičenku. Celá skladba je zpracována v typickém našem pojetí rytmické gymnastiky a obsahuje pohybové prvky, které se objevují v dětských tanečních hrách, které jsou jim blízké a jsou pro ně přitažlivé. Záměrným střídáním činností se předchází fyzické únavě a kompenzuje se soustředěnost při řízeném pohybu. Skladba upevňuje návyk vznosného držení těla, zvyšuje tělesnou zdatnost a výkonnost a učí citlivě vnímat rytmus, dynamiku a melodii se zdůvodněním dívčího projevu. Skladbu nacvičuje v TJ Jiskra Jaroslava Samková. V Novém Bydžově vystoupí 256 cvičenek.

Skladba pro starší žáky vede k záměrnému tělesnému a pohybovému zdokonalování a k získání tělocvičných dovedností. Kladen je důraz na důslednost a přesnost některých gymnastických cvičení, které jsou vyváženy spontánními pohybovými činnostmi, v nichž žáci mohou ukázat svou hbitost a přímo živelnou radost z pohybu. Vedle těchto cvičení, vyžadující uvědomělou ukázněnost a jednotný cvičební rytmus vyúsťující v esteticky působící pohybový projev. Ve skladbě je dostatek dynamických pohybových činností v nichž žáci budou moci projevovat osobitý temperament. Náčiní: lano horozeleckého typu zakončené na jednom konci kroužkem, na druhém karabinou. Skladbu starších žáků nacvičuje na ZŠ Klicperova Milan Kučera a ZŠ Karlova soudruh Ryska. Vystoupí 216 žáků.

Skladba pro starší žákyně. Vychází ze základních a rozvíjejících prvků gymnastiky a pohybové výchovy. Jejím úkolem je, vedle všestranného procvičení všech svalových skupin, naučit žákyně správnému držení těla, uvědomělému a přesně zvládnutému pohybu, rozvíjí rytmické cítění a prostorovou orientaci. Skladba nepostrádá prvky a vazby moderní gymnastiky. Vede děvčata k přesnosti, kázni a k odpovědnosti ke kolektivu. Část skladby má výrazně taneční charakter. Píseň oblíbeného zpěváka prostupuje celým cvičením. Skladbu starších žákyň nacvičuje v TJ Jiskra Jana Nosková a Zuzana Francová, na ZŠ Klicperova Eva Vejrová a na ZŠ ul. Karlova Jaroslava Panochová. Ve skladbě se představí 288 starších žákyň.

Skladba pro dorostence. Ke cvičení je použito typizovaného nářadí, laviček a žebřin. Zvolené nářadí odpovídá tělesné vyspělosti i mentalitě chlapců. Skladba přispívá k všestrannému a harmonickému rozvoji. Je zkráceným průřezem školní tělesné výchovy, branné výchovy a ZRTV. Choreografické změny jsou tvořeny změnou polohy žebřin, laviček i cvičenců. Dále kontrastním cvičením a změnou rytmu cvičení. Důraz je položen na kolektivní spolupráci, kázeň a odpovědnost každého cvičence. Pravidelný nácvik skladby přispěje k všestranné tělesné výkonnosti cvičenců. Skladbu dorostenců nacvičují v gymnáziu profesor Pavel Paleček a profesor Milan Jiran. Na okrskové spartakiádě v Novém Bydžově vystoupí 144 dorostenců.

Skladba ženy II. je poprvé v historii spartakiád komponována jako dvoudílná. První díl čerpá převážně z prvé řady Slovanských tanců. Druhý díl využívá plně tanců z druhé části Dvořákova díla. Cvičení klade na každou cvičenku vysoké nároky na hudební a rytmické cítění, neboť pohyb a hudba jsou nerozlučným celkem. Vyžaduje prostorovou orientaci a dokonalý soulad ve cvičebním celku na ploše. Použité náčiní - šátky, vyžadují bezchybnou znalost techniky a citlivé zacházení. Skladbu ženy II. nacvičuje v TJ Jiskra Dagmar Rouhová. Na okrskové spartakiádě vystoupí 288 cvičenek.

Skladba pro muže obsahuje prvky základní i kondiční gymnastiky, pochodovou i poklusovou část a akrobatická cvičení. Důraz je kladen na přesnost provedení. Skladba vytváří pohybově hudební, harmonický celek. Je vedena ve svižném tempu. Slouží k udržení fyzické kondice a svěžesti. Je určena těm, kteří pravidelně cvičí v odborech základní a rekreační tělesné výchovy, tzn. i pravidelně cvičícím, dříve narozeným mužům. V TJ Jiskra nacvičuje skladbu Ferdinand Pavelka a na okrskové spartakiádě vystoupí 144 cvičenců.

Pokračování na str. 14

Dokončení ze str. 13

Dorostenky a ženy. Skladba je ukázkou současných forem dnešní ženské rytmické gymnastiky, přitahovala cvičenky novým rytmicko-dynamickým pojetím pohybu. Vychází z gymnastiky základní, ze správných základů a pohybů džezgymnastiky, z pohybové výchovy v tanečním a gymnastickém moderním pojetí a má aerobní charakter, vysoký fyziologický účinek. Skladba je výběrová, ale dostupná i cvičenkám začátečnicím, které mají dobré hudební cítění, pohybovou paměť a schopnost kultivovaného projevu pohybu. Ve cvičení bez náčiní, které cvičí dorostenky – džezgymnastiky nebylo použito žádných speciálních pohybů džezového tance (izolovaných a polycentrických pohybů), takže skladbou mohou dobře cvičit cvičenky z odborů Základní a rekreační tělesné výchovy TJ, bez speciální taneční džezové přípravy. Je to prostě skladba gymnastická. Druhá skupina cvičenek žen - kuželářek využívá tradičního náčiní: dvou bílých dřevěných kuželů, avšak nového, moderního tvaru a také pohyb a celá skladba s kužely je nová, moderní, v netradičním pojetí, s netradičními prvky. Je taneční a gymnastická. Základním cílem skladby je přesné zvládnutí techniky pohybu bez náčiní i s náčiním při zachování všech známých zákonitostí správného držení těla, aby účinek zdravotní i estetický byl přínosem jak pro cvičenky, tak pro diváky. Skladbu dorostenek a žen nacvičují v TJ Jiskra Táňa Konečná a Helena Soukupová.

NA SHLEDANOU NA OKRSKOVÉ SPARTAKIÁDĚ 18. května 1985 v NOVÉM BYDŽOVĚ.

Dr. Karel Hronek,
předseda TJ

DISKO - Kolektiv MěKS

Na diskotéku ve slušném oblečení!

Každý obyvatel Nového Bydžova a okolí si může již asi po dobu tří let přečíst na plakátech, že bude „Disco Maraton". Taneční zábava pro generaci 15 až 20ti letých. Diskotéky, které v poslední době získávají stále větší přízeň mladých lidí mají oproti živé hudbě tanečních skupin nemalé výhody. Od kvalitních nahrávek přes rozmanitost hudebních žánrů až po výši úhrady za tuto hudební produkci. Zaujmout v dnešní době mladou generaci se opravdu asi nepodaří každému. O tom, že se to našemu pořadu podařilo, se můžeme přesvědčit na každé repríze. Nebudeme však již moc chválit (co se moc chválí, budí nedůvěru), ale půjdeme se raději zeptat osoby nejpovolanější, konferenciéra Disco Maratonu **Jaroslava Řezníčka.**

Jak byste stručně charakterizoval váš pořad?

Rytmus mladých to je vlastně disko a „Disco Maraton" to je hudba pro mladé. Nejdříve jsem sice hrával ve vinárnách, ale nakonec to mladí vyhráli. Myslím, že dnešní mladá generace je stejná jako jsme byli my, to jenom my jsme trochu zestárli. A zestárli jsme hodně, vždyť na „Disco Maraton" chodí již děti mých spolužáků.

Myslíte, že se „Disco Maraton" mladým lidem líbí?

Zda líbí, těžko říci. Podle návštěvy, nebo počtu prodaných lístků se nedá usoudit, zda pořad něco mladým přinesl. Nechci, aby Disco Maraton byl jenom pouštěním písniček k tanci. Disco Maraton má svůj hudební pořádek. Mladí přesně vědí, kdy se budou hrát naše písničky, kdy budou zařazeny novinky a kdy nastoupí zlatí slavíci. Zpočátku, když se hrál Karel Gott, tak i pískali. Dnes už vědí, že je stále naší jedničkou.

Sledujete určitý cíl tím, že hrajete vždy 50 minut nonstop? Není té hudby trochu moc?

Myslím, že ne. Vždyť i samotný název Disco Maraton napovídá, že se jedná o pořad, kde písničky ubíhají jedna za druhou, přesně tak jako závodníkům kilometr po kilometru v maratónském běhu. V tomto pořadu není účelem posluchače na tnečním parketu unavit, nebo dokonce vyčerpat, ale širokým výběrem skladeb, za pomoci mluveného slova, světel a rekvizit, uspokojit co nejširší okruh posluchačů. Přestávky pro odpočinek si vytvoří každý sám, přesně podle svého přání a nálady. Není vázán na pravidelné přerušování pořadu a kontakt mezi konferenciérem a publikem není narušován. Aby Disco Maraton nespočíval jen v hudební produkci, navazuji při určitých skladbách kontakt s publikem a to formou soutěžních otázek, nebo besedou k určitým tématěm, která jsou mladým lidem blízká.

Někteří lidé tvrdí, že Disco Maraton je dobrý jen díky světelné aparatuře. Co vy na to?

Tak jako kapela v dnešní době musí mít kvalitní zvukovou aparaturu, a těžko se již obejde bez světel a světelného technika, tak i každá diskotéka by měla mít prvotřídní vybavení zvukové, i světelné. Zvuková aparatura, ta vlastně nahrazuje živou muziku a proto by měla být co nejkvalitnější. Není účelem ohlušit posluchače, ale v první řadě nabídnout kvalitní reprodukci. A diskotéka, to není jen pouštění desek. Posluchači chtějí především SHOW a SHOW to je technika světel a ostatních efektů. Řídím se pravidlem: Kapela, aby mohla hrát, musí zkoušet nové písničky. A to dá pěknou makačku. Já písničky koupím a pouštím je, tak je potřeba vymýšlet stále nové efekty. A v technice se na diskotékách meze nekladou. Vymyslet nový efekt není však vůbec jednoduché. Poprvé se nám také žádný nepovedl. Museli jsme vychytat všechny technické mouchy a těch bylo někdy až moc. Nemalou zásluhu na dnešním vybavení mají i moji technici Jirka Kraus, Vítek Hujo a Martin Chour. A jestli si někdo myslí, že máme hodně efektů, tak já si to rozhodně nemyslím, protože často od kluků slyším „Řezňo, doufáme, že zase něco vymyslíte, vždyť už nemáme s čím blikat".

Jak dlouho vlastně trvá příprava před vlastní produkcí?

Disco Maraton používá poměrně složitou techniku a sestavení podle scénáře trvá přibližně 4 hodiny a to se musíme pořádně činit. Skoro pokaždé trnu hrůzou, když technici lezou po štaflích v 6ti metrových výškách a zavěšují efekty nad parketem.

Dá se toto vše časově vůbec stihnout? Nemáte někdy chuť toho nechat?

Hrajeme téměř každý týden, ale stihnout se to dá. Není to však jednoduché. Problémy máme a není jich málo. V 18ti letech mají kluci svou hlavu a kolikrát dost tvrdě narazím. Tak jako asi nikde nejde všechno úplně hladce, není to možné ani u nás. Kluci v tomto roce maturují a i já se musím věnovat svému zaměstnání. Ale snažíme se a snad ještě nějaký čas spolu vydržíme.

Pokračování na str. 15

Náš rozhovor s diskžokejem Jardou Řezníčkem

Co byste si jako diskžokej přál?

Přání to bude na první pohled uskutečnitelné, ale tak jednoduché to zase není. Nejraději bych hrál pro mladé lidi, kteří budou vkusně a slušně oblečeni i když třeba i dost odvážně. A další přání, aby se vrátila doba našich zábav, kdy chlapec s dívkou tancovali v páru. Dnešní množství diskotékových tanců přináší nepřeberné možnosti.

A to je i naše přání, protože diskotéka, na kterou přijdou mladí lidé vkusně oblečeni, je tou pravou diskotékou, přehlídkou mládí a dobrého vkusu našich děvčat a chlapců. Ale je to i vyjádření úcty k těm, kteří pořady připravují. Do společnosti, kde se mi líbí a kde se cítím dobře bych měl přijít i slušně oblečen.

O bydžovském Disco Maratonu a diskotékách vůbec si s Jaroslavem Řezníčkem vyprávěl PhDr. Jiří Malina.

Spoření mladých

Česká státní spořitelna zahajuje již **17. cyklus PSM — prémiového spoření mladých**, zvýhodněného spoření pro mladé lidi od 14 do 27 let. Za děti bez vlastního příjmu mohou spořit rodiče.

Spoří se pravidelně měsíčně srážkou ze mzdy, úložky Kčs 100,— až 700,— podle volby vkladatele. Během pětiletého období je možno původně sjednanou úložku zvýšit, ale i snížit. Úspory na vkladní knížce PSM jsou po dobu spoření úročeny 2 %, po skončení 5 letého období připíše spořitelna prémii ve výši pětinásobku sjednané úložky. Tím se zvýší úrokový výnos na 5,3 %.

Vkladní knížka prémiového spoření mladých je vkladní knížka na jméno, což znamená, že se vkladem může disponovat jen osoba, na kterou je vkladní knížka vystavena.

Nový, již 17. cyklus začíná 1. 4. 1985, vkladní knížku si však založte co nejdříve, aby Vaše mzdová účtárna mohla včas provést první srážku. Na založení vkladní knížky postačí vyplněná přihláška a základní vklad Kčs 20,—.

Tiskopis přihlášky obdržíte u důvěrníků spořitelny na závodech nebo ve všech úřadovnách spořitelny.

Vaše Česká státní spořitelna
místní pobočka N. Bydžov

BEZ KNIHY NENÍ VĚDĚNÍ,
BEZ VĚDĚNÍ NENÍ
KOMUNISMU

V. I. Lenin

Z VÝSTAVNÍHO SÁLU MěKS

V neděli 10. března 1985 byla ve výstavních sálech Městského kulturního střediska otevřena expozice Rudolfa Vítka - DŘEVOŘEZBY. K výstavě se vracíme fotografií.

Co připravujeme v měsíci květnu

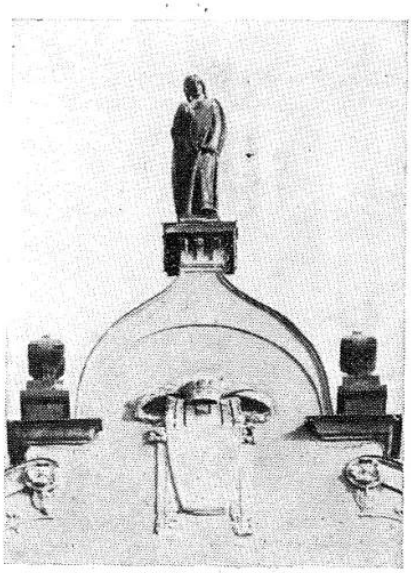

Na květen připravilo Městské kulturní středisko v Novém Bydžově další výstavu. Našim občanům se představí tři amatérské výtvarnice. Jaroslava Nýdrlová, členka Zájmového sdružení výtvarných umělců při DK Praha, se představí s kolekcí malovaného porcelánu. Vyšívané práce bude vystavovat Hana Müllerová, administrativní pracovnice základní školy v Nové Pace. Iveta Samlerová bude na květnové výstavě zastoupena paličkovanými obrázky. Výstava, reprezentující zájmovou uměleckou činnost, bude uspořádána na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a jako pozdrav Československé spartakiádě 1985.

Májové oslavy v Novém Bydžově

Významné výročí oslavíme v našem městě důstojně a radostně. Všechny vás zveme do prvomájového průvodu a na tradiční manifestaci pracujících na Mírovém náměstí v Novém Bydžově 1. května. Slavnostní zasedání MěNV a MěVNF bude 6. května v 15 hodin ve velkém sále Městského kulturního střediska. Při příležitosti 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou budou předány na tomto zasedání pamětní medaile. Dne 7. května v 15 hodin se sejdeme v Jiráskově divadle na slavnostním aktivu k 40. výročí osvobození. V našem městě bude otevřena i řada výstav. V městském múzeu to bude výstava dokumentů z květnových dnů 1945, v Městském kulturním středisku výstava paličkované krajky, výšivek a malovaného porcelánu. Kromě toho proběhne v našem městě cyklus besed s pamětníky událostí roku 1945, besedy nad kronikou květnových dnů a samostatné oslavy na našich školách.

V Jiráskově divadle bude 5. května od 19.30 hod. slavnostní večer věnovaný 40. výročí vyvrcholení národně osvobozeneckého boje českého a slovenského lidu a osvobození Československa Sovětskou armádou.

Detail secesního průčelí spořitelny s bronzovou sochou Spořivosti. Budova z let 1906 až 1907 byla postavena podle plánů známého pražského architekta Jana Vejrycha. Zařazení stavby mezi kulturní památky vytváří podmínky pro zachování původního charakteru výzdoby i při všech dalších stavebních úpravách.

BYDŽOVSKÉ ÚSMĚVY

Z vyprávění Franty Řezníčka

Pokračování deváté:

JASNOVIDEC

Ten čas před dvaceti lety voněl masopustní náladou. Sluníčko, které již pomalu nabíralo sílu, rozjasňovalo naše, zimou zpopelavělé, tváře a když se opřelo do střech, tu sníh jihl pod jeho paprsky a stékající voda monotónně drnkala v okapových trubkách.

Bydžovská kořenářka Dundová využila slunečného dne, rozprostřela svůj stánek se vzácnými bylinami ve výklenku dveří na náměstí u Mádlů a pracovitý Čepek postává bezradně před výlepní plochou u Kovomatu, kde hledá volné místo k umístění nových plakátů, oznamujících pořádání plesů. Však jejich iniciátoři měli zamotané hlavy se zajišťováním hudeb, které museli sjednávat s velikým časovým předstihem.

I kapela Josefa Bradny ze Skřivan byla na roztrhání. Měla svoji dlouholetou tradici, přebohatost repertoáru, bezvadnou souhru a citlivou hudební interpretaci bez nadměrných decibelů. Proto byla široko-daleko oblíbena.

Den se již od prosincového slunovratu viditelně natáhl, ale uplynulá 18. hodina zatahovala stále ještě kraj tmavým mušelínem. Naše náměstí zářilo světly stožárových těles i osvětlenými výklady obchodů, ale jinak bylo téměř liduprázdné. Mezi těmi několika spěchajícími chodci přímo paradoxně upoutávala pozornost pomalá, uklimbaná chůze Míly Šteyra, trumpeťáka výše zmíněné kapely. Opíral se o kolo, které vedl přes roh náměstí, na řídítkách zavěšený nástroj a postavil se na roh u Elektry. Tam jsme totiž měli, my Bydžováci - muzikanti, sraz. Jezdili jsme jinak jeho Tatrou, ale Míla jí šlápl minulý týden nějak více na krk a podpálil ventil. I Tudor Vendy Ondráčka ze „Staráku" stál nepojízdný — také se mu zadýchával motor a měl artrózu v čepech. Proto jsme se dohodli, že ten kousek do Skřivan dojedeme na kolách a odtud nás již na místo pořádané zábavy dopraví i s ostatními, pokud nejedou vlastními auty, pohodlná krytá dodávka.

S basou přilepenou na zádech jel jsem první. Za mnou do pedálů opíral se Šteyr, pak Vilda Černý, učitel Mirek Kučera, (který občas v orchestru zaskočil) a tento štrůdl uzavíral klavírista a harmonikář Ondráček.

Bradnova kapela hrávala pod hlavičkou Skřivanské rafinérie, do jejíhož dvora vjížděli jsme právě ve chvíli, kdy lepé kampaňové pracovnice přecházely dvůr ke kantýně na večeři. Chichotaly se a my zalíbeně sledovali ladná vlnění jejich mladých, urostlých těl. — Však co by né! Vždyť již klasik Goethe pravil: „... že stvořil-li Bůh něco překrásného, tak to byla žena". Když se tedy jedná o krásu, proč by se nepodíval i ženáč?!

„Hergot, kluci, koukejte nakládat a nečumte tady po holkách" — láteřil kapelník. „Už je sedm pryč a polovina věcí ještě nahoře. Vždyť se to nedá do osmi stihnout!"

A byl plně v právu. Zvuková aparatura, pultky, notoviny a nástroje byly ještě z valné většiny v I. poschodí administrativní budovy, kde jsme měli vyhraženou místnost. Čas byl skutečně „na fous" a uvážíme-li, že kromě dvanáctikilometrové cesty musíme ještě vše na místě instalovat, pak je to prohřešek neodpustitelný. Nahánime tedy čas, lítáme jak splašení a dík tomuto kvaltu zahajujeme přesně ve 20 hodin naší znělkou a řízným pochodem „Ostříž".

Jako basista stával jsem s nástrojem vždy vzadu. Obyčejně u stěny v rohu, — ale zde jsme hráli na jevišti. Za mnou byly ještě asi 2 řady židlí pro „soudnou stolici obce", rekrutující se z gardedám a hlavně ze zvědavých místních žen a babek. Vybavovaly se hlasitě mezi sebou a tak stával jsem se bezděčným posluchačem té pestré směsice drbů, kritik a místních příhod.

„Hele, Cibulková! No tak! Slyšíš mě, Mařko? Koukej jak ten váš soused Pažitka tancuje již potřetí s vaší Hankou a furt se na ni kouká. Jestli ho sleduje manželka, tak se má na co těšit. Znáš ji přece, jak je vzteklál"

A podobné plejády dalších řečí, oslovení i rozhovorů.

Babky, jak ubíhal čas, rozvolňovaly a načechrávaly se na židlích, ty se víc a více posunovaly kupředu až jsem byl prostorově tak utlačen, že nebylo možno manipulovat při hře dobře s basou. Proto povídám:

„Buďte tak hodná, paní Cibulková, sesedněte si opět trochu dozadu. — Děkuji vám".

Oslovená, vcelku pohledná žena, odstrkala se ochotně nazpět — pak jí ale došlo, jak to, že já, cizí, znám její jméno? Zatahá mě nesměle za rukáv, zkoumavě na mne hledí a táže se:

„A odkud vy mne vlastně znáte?"

Trochu mne tou otázkou zaskočila. Vzápětí však vystupují do popředí ty moje povahově - pofouchlické sklony, vidím na dosah ruky příležitost k pěkné srandičce a odpovídám:

„Milá paní, já neznám jen vaše příjmení, ale lehce uhádnu i vaše jméno křestní. Soustředím-li se, mohu nahlédnout i do tajů vašeho života. Přítomného i budoucího! Je to intuice, něco jako jasnozření."

„Prdlajs jasnozření, vy jeden! Znáte mne asi z kravína. To jste byl jistě vy tenkráte s tím hygienikem, co s námi sepisoval protokol kvůli mléku."

„Mýlíte se, paní Cibulková. V životě jsem vás neviděl. Ale dnešní velice příznivá konstelace hvězd, kdy Jupiter ovlivňuje znamení Vodnáře, dává mně sílu vidět za oponu našeho světského života."

To jsem se ale již začal divadelně předvádět. Vždyť dřívější členství v našem „Jirásku" dalo mně k tomu dostatečnou průpravu. Křížím ruce na prsou, oči ztrnule koukají do blba a hlas dutě, zastřeně a pomalu sděluje:

„Vaše jméno jest .... — Marie. Za Vámi však ještě vidím mlhavý obraz naší filmové hvězdy a herečky Vítové. Nerozeznávám ještě, co ji s vaší rodinou spojuje. — Ano, je to její křestní jméno: Hana. Žijete sama s dcerou a ta se jmenuje Hana. Očekávají ji však nějaké problémy v citu nejvyšším — v lásce".

Ostatní ženy a babky během této produkce pomalu vstávaly, shlukují se zvědavě kolem, přičemž některé se nedůvěřivě usmívají, ale jiné zase naopak s překvapením dívají se jedna na druhou, drkají do sebe lokty, vážně pokyvují hlavami a něco si mezi sebou šeptají. Této teatrální scéně, kterou nenápadně sledovali i někteří kluci z naší muzikantské party, nasadil korunu důvěryhodnosti saxofonista JUDr. Emil Holman (dnes umělecký vedoucí populární humburské „Podkověnky"). Ovládá se, aby ani náznakem úsměvu vše nepokazil a k hloučku praví:

„Óóó — náš Mistr má opět chvíle jasnozření. Jen ho, prosím vás, nerozptylujte, je to pro něho strašně duševně vyčerpávající a máme před sebou ještě řadu hodin hraní"!

Pootočí se ku mně a pokračuje:

„Mistře, najděte si v notách Glen Müllera „In The Mood" — velké červené desky, číslo 38 a v té basové řetězovce nezrychlovat!"

* * *

Do půlnoci chyběly ještě asi 2 hodiny a v jejich mezipřestávkách stačil jsem ještě jedné sedící blondýně „vyvěštit", že se jmenuje Lenka Hroudová, že stavějí a mají finanční potíže. (To by ostatně napadlo každého!) Ale stejně by to chtělo, když již se staví, udělat větší podkroví, aby to mohla být samostatná malá bytová jednotka. Otázky finanční se postupně vyřeší a doporučil ještě vsadit Sportku s čísly věků dětí i rodičů i v číselných kombinacích.

Později i paní Rohlíčkové, mimo sdělení jména, poradil jsem, aby zatím neprodávala svůj větší domek, i když je v něm sama, sousedovi, který jí nabízel výměnou svůj a peněžní

doplatek. Raději ještě vyčkat a neukvapovat se!

Kolegové - muzikanti postávali již při těchto scénách v ústraní jeviště skryti za látkovým horizontem, měli od smíchu uslzené oči a plácali se do stehen.

To se pomalu přibližovala půlnoc a my všichni nedočkavě opouštíme naše stanoviště, abychom se navečeřeli a setřásli alespoň trochu, projevující se již únavu. Dolokli jsme kolektivně zbytek likéru Peprmint, který nám již napočátku dali pořadatelé „pro lepší nátisk" a kterému, pro jeho jasně zelenou barvu, přezdili jsme „vývar z konipasů". Podle učitele Kučery se prý my, polointeligenti, vyjadřujeme neodborně. Když vývar, tak „z rovnokřídlých"!

Vzduch v sále dal se krájet i rezavým nožem a proto někteří z nás vyšli si po večeři na chvíli ven. Srpek měsíce zromantizoval trochu svým stříbřitým světlem fádní zimní krajinu podél asfaltové silnice, ale rozhodně romantičtější bylo střetnutí se s paní Cibulkovou. Požádala mě o malé pozdržení na pár slov. Kapelník Bradna a tenor-saxofonista Kubišta i zpěvák Láďa Tichý, kteří byli se mnou, taktně se vzdálili a paní Cibulková ostýchavě praví:

„Pane basisto, na jevišti jste mně říkal, že moje Hanka bude mít nějaké problémy v lásce. Mohl byste mně v té věci poradit?"

„Podejte mně, prosím, vaši ruku dlaní nahoru. Překreji ji svojí dlaní, aby magický proud lépe spojil naše oduší".

Musím přiznat, že držet v tomto půlnočním čase teplou a chvějící se ruku pohledné ženy — že jsem skutečně zaregistroval nějaký ten proud přestupující do mého těla. Rozhodně však neměl nic společného s proudy psychometrickými! — Ovládám se! Okrášlenými slovy a v podobenstvích jak Pýthie v Delfech kombinuji to, co jsem na jevišti úkradmo vyslechl:

„Vidím stromy v květu v zahradách spolu sousedících. V jedné dívka dlouhých, tmavých vlasů — v druhé mládenec. Ó nikoliv! Vidím jasně lesk snubního prstenu. Podél dělícího plotu obíhá zlý pes — muž jej odhání — plot trhá a přechází k dívce, která ošetřuje krvácející ránu na jeho hlavě bílým šátečkem".

Hledím tupě na srpek měsíce, chvíli mlčím zda sa mně vybaví ještě nějaké podrobnosti. Nic dál však již nevím a proto pokračuji běžnými frázemi, jako to, že láska si nachází vždy sama svoji cestu, zvláště je-li opravdová a vzájemná. Nic nejsou platny zásahy k jejímu omezování a je nejlépe dáti jí volný, ovšem rozumný, průběh a vývin.

Když jsem se navracel zpět do sálu, přivítalo mne osazenstvo orchestru smíchem. Oslovovali mě „Monsieur Psychè" a co slovo, to vtipná a veselá narážka. I když jsem se cítil v duchu trochu provinilým, byl jsem nakonec rád, že sehrané frašky poskytly nám zpestření a snad svojí nezvyklou náplní i dostatek zážitků pro budoucí veselé vzpomínání.

Jak to však pokračovalo dál!

Po půlnoční přestávce se valná část za námi sedících žen vytratila domů. Zůstalo jen těch pár „skalních". Paní Rohlíčková, co jsem jí radil s posečkáním prodeje domku, přichází zvenku, obléknuta do kabátu a šátku a podává mně balíček. Bylo v něm několik do zlatova usmažených koblih a takový menší, sympatický párek uzeného bůčku. Mám si pochutnat, je prý vyuzen švestkovým dřevem. Přes můj protest pokládá balíček na židli a mizí ze sálu. — Koblihy jsem rozdal kolegům a uzené, zabalené v papíru strkám do vnější kapsy plátěného pouzdra na basu.

Pokračujeme v hraní oblíbených tanečních melodií, povětšině již „z koule" (zpaměti) a pomalu blíží se konec zdařilé zábavy. Po zahrání melodické „Večerky" a tanga „Na shledanou" sklízíme naše věci a zanedlouho rozváží nás dodávka k domovům. Z klimbání probouzí mě ruch a šum na náměstí vystupujících Bydžováků, popráváme si dobré „noci" a s basou na kšandě zahýbám kolem radnice domů. Těším se, jak jako ranní překvapení připravím manželce krajíček z bílé veky a obložím jej plátky z voňavého domácího uzeného. — Sáhnu do kapsy futrálu, vytáhnu balíček, ale — Světe, zboř se! — v něm jen tuhá kůže a pár ohryzaných žebírkových kostí. Ti muzikanští „votroci" vysledovali, kam jsem maso uložil, klidně mně ho zblajzli a místo něho přiložili kus notového papíru s načrtnutou parodií staršího, ale stále oblíbeného slaďáku:

Děkujem... bylo to dobré... děkujem! Ach, jak Tě, Franto, milujem, jen „věšti" za špek dál...!

* * *

Byl by každý na omylu, kdo se domnívá, že tím byla celá jasnovidecká příhoda ukončena!

Asi za 3—4 týdny zvoní někdo v mém bytě. Zrovna v ten čas byla taková vlezlá, nepříjemná zima a slizký, mlhavý opar táhl se bydžovskými ulicemi. Ztěží jsem rozpoznal v kožešinovém límci a čepici zachumlanou hlavu paní Cibulkové. Něco si v Bydžově kupovala a současně přišla poděkovat za moje vzácná slova, pronesená tehdy ruku v ruce na silnici před hospodou. Jak prý se to s těmi zahradami, sousedem, psem a krví vše vyplnilo. — Sama prý již dříve věděla, že Hanka a mladý soused našli v sobě zalíbení a těžce nesla utajované sympatie dcery s ženatým mužem. Byla pevně rozhodnuta dáti Hanku na poslední rok do učení na Moravu, kde by bydlela u tety a tak rázně zamezit pokračování vzplanutých citů. Soused Pažitka byl ve svém, teprve něco přes rok trvajícím, manželství nešťastný. Již několikráte chtěl od své ženy-hysterky odejít. Ale jako dobrák vše vzdával a trpěl za tento „sňatek z rozumu". Když mu ale manželka kvůli nějaké pitomosti omlátila o hlavu nízkou laťkovou branku, co měli stát na záhrobci, aby jim v létě nechodily do síně kadit slepice, rozhodl se definitivně, že zažádá o rozvod. S Hankou se prý pak vezmou.

„Vidíte, jak se vše vyplnilo a dobře, že jsem s tou Moravou počkala. — Vezměte si tady, jestli se neurazíte, trochu zabíjačkových dobrot. Jsou ale již zavařené v plechovkách. Ten kousek uzeného masa je však čerstvě vytažený z udírny".

Bráním se, odmítám balíček, ale paní Cibulková vnucuje mi jej s takovou vervou, že náčelník protější stanice SNB - Slavík, obrací se zvědavě, co že se to u Řezníčků na chodbě děje.

Krátce na to sháněla mne po Bydžově prostá venkovská žena, která se od tehdejších návštěvnic zábavy nadneseně dozvěděla o mých sklonech. Přijela autobusem a ptala se po bydžovském jasnovidci. Normálně ji občané poslali za paní Kloučkovou, která v uličce „Na valech", jež vede zadem kolem samoobsluhy potravin k Dvořákově síni, měla na dveřích chátrající chalupy s lepenkovou střechou honosný nápis: Grafologyně a jasnovidka. Tu ale ona nechtěla! Sháněla jasnovidce - muzikanta, co hraje na basu! A tak ji někdo poslal k profesoru Boh. Orlovi, tehdy mladému posluchači vysoké školy, který též hrával kontrabass v tanečním orchestru Květ. Flejberka. Dovedete si jistě představit jeho protáhlý obličej, když ho žena oslovila „Mistře" a chtěla na něm věštecká slova v rodinné záležitosti a také to, mají-li si koupit, tehdy novinku, elektrický žehlicí mandl. Po několika informačních otázkách poznal v tom pan Orel kulišárnu, podobnou z basistů jedině učiteli Jiřímu Horovi, nebo Řezníčkovi. — Když konečně po této avantgardě zazvonila u mých dveří, uvědomuji si, že musím již bezpodmínečně zahrát celý případ do autu. Věrohodně vysvětluji, že má tehdejší schopnosti jasnozření byly výhradně závislé na mimořádně příznivé konstelaci hvězd, jež přicházívá pouze jednou do roka a trvá maximálně 48 hodin.

„To je skutečně velká škoda", praví zklamaně. „U nás ve vsi se mluví, že vše uhádnete a co jste věštil, vše se vyplnilo. Cibulkové, Hroudům i paní Rohlíčkové. Tak jestli dovolíte, ráda bych Vás příští rok navštívila, budu-li potřebovat".

Podívala se letmo na hodinky a s prosbou za prominutí, že obtěžovala, pomalu odchází směrem k autobusovému nádraží.

* * *

Dvacet roků uplynulo od těchto příhod tak rychle, jako když zajíc přeběhne oranici.

Píšeme již rok 1985 a blíží se opět období, kdy Jupiter vstupuje do příznivé konstelace se znamením Vodnáře. Je to právě ten „můj" čas, kdy se cítím vnitřně ovlivněn a nějak zvláštně silný!

Tak máte-li, milí Bydžováci, nějaké problémy v lásce, rodině, nebo v zaměstnání — klidně mě navštivte! Zkřížím ruce na prsou, zakoukám se do blba a dutým hlasem seznámím vás s taji vašeho osudu — co vás čeká — co vás nemine...!

Nezapomeňte - samozřejmě - vzít s sebou kus uzené flákoty!

Ať to má úroveň a není porušena tradice!

Dostavíme Jiráskovo divadlo?

Dostavba Jiráskova divadla je letitým problémem Nového Bydžova. Více jak čtvrt století se uvažuje o různých alternativách adaptace. V průběhu let divadlo značně zchátralo a hlavně vstupní průčelí je v žalostném stavebním i estetickém stavu. Proto se městské stranické a státní orgány rozhodly zařadit dostavbu Jiráskova divadla do volebního programu na příští období. Byl vypsán užší konkurs na řešení dostavby. Jako nejlepší byl vybrán návrh architekta Pavla Mikuláše z Hradce Králové, který jednoznačným způsobem řeší dostavbu potlačením vlastního stávajícího divadla nástavbou nového univerzálního sálu nad stávající vstupní prostory. Tak vznikne úplně nové průčelí Jiráskova divadla s architektonickým výrazem kulturní a společenské stavby konce dvacátého století. Navrhované řešení dává i novou tvář celému náměstí před divadlem.

Investorem stavby je Městský národní výbor v Novém Bydžově, stavba je zařazena do akce Z. Generálním projektantem je Stavoprojekt Hradec Králové. Předpoklad zahájení stavby je 3. čtvrtletí roku 1985.

Vlastní stávající vstupní část je ve špatném stavebním stavu a proto bylo záměrem projektanta tuto část vybourat a postavit v podstatě ve stejném půdorysu znovu. Posunutím sloupů od objektu vznikne dostatečně široké podloubí, promenádní prostor, sloužící jako krytý nástup do prvního patra. Právě tímto krytým schodištěm se dostaneme do vstupního prostoru v prvním patře. Odtud bude přístup do divadelního klubu, šaten a víceúčelového sálu. Podle požadavku investora bude tento sál sloužit pro konání komorních koncertů, divadla hudby a poezie, přednášek a besed. Projektant při řešení sálu zachoval stávající elektrokabinu osvětlovačů a akceptoval tento prostor stavebně nezávislý na dostavbě.

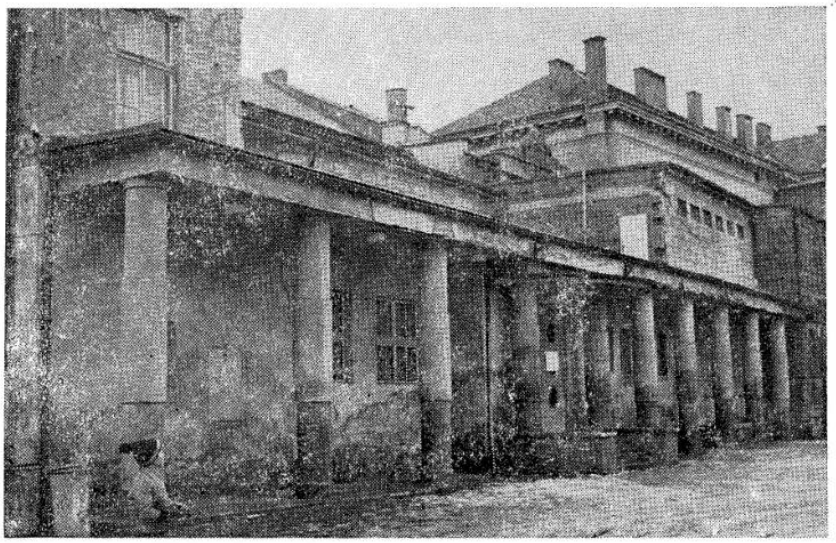
Architektonický výraz stavby je založen na novém hmotovém řešení hlavního průčelí, kdy hlavní hmota nového víceúčelového sálu vystupuje do popředí náměstí a je rytmizovaně obložena světlým prolamovaným obkladem. Horní i dolní vertikální ukončení vystupující hmoty je provedeno sešikmením, které vytváří dojem střechy a dole odráží kubus od pozadí objektu. Hlavní hmota je posazena na tenkých kruhových pilířích, které budou opláštěny nerezovým plechem. Fasáda hlubokého podloubí bude v tmavé barvě, čímž hlavní hmota dosáhne ještě větší působivosti.

V průčelí obložené hlavní hmoty sálu bude jediné velkorozměrné okno, které signalizuje hlavní vstup do divadla. Výrazným architektonickým prvkem stavby bude samostatné ocelosklenčné schodiště. Tento šikmý skleněný „tunel" bude vhodnou protiváhou a oživením vůči hlavní obložené hmotě průčelí.

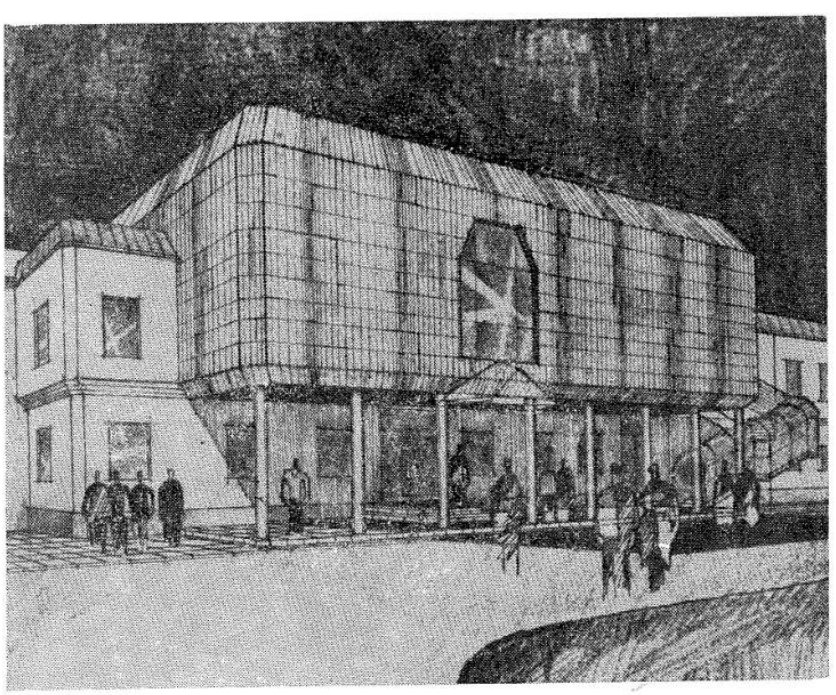
Ve stávajícím zařízení divadla bude vybudována místnost pro vzduchotechniku a upraven vstup do stávajícího divadelního klubu. Podle názoru zpracovatele studie bude nutné zajistit výtvarné řešení vnějšího rytmizovaného keramického obkladu, na kterém je založen a koncipován architektonický výraz celé stavby. Podle předběžného jednání s výtvarníkem-keramikem Milanem Koutem (autorem obkladu Prioru v Hradci Králové, OV KSČ v Pardubicích a Trutnově) bude keramický obklad proveden ve světlé barvě v typových a atypických tvarovek z Keramických závodů n. p. závod Břasy.

Užitím kulturních materiálů a barev, dobrým výběrem výtvarných děl a v souladu s kvalitně provedeným interiérem lze vytvořit ze všech veřejných prostorů divadla působivě architektonický prostor odpovídající socialistické výstavbě konce dvacátého století. Dostavbou Jiráskova divadla budou do budoucna vyřešeny podmínky pro kulturní a společenské vyžití občanů města Nového Bydžova.

(Údaje čerpány z průvodní zprávy k projektovému úkolu Dostavby divadla v Novém Bydžově, architekt P. Mikuláš.)

Současný stav Jiráskova divadla

Návrh dostavby, arch. P. Mikuláš

JAKÉ SLUŽBY A KDE

Název podniku	Ulice	Čís. telefonu	Druh služby
VD Velorex	Hradební	23464	oprava kol, kočárků a drobné zámečnické práce
Východočeské dřevařské závody	Revoluční	23746	pořez kulatiny pro občany a broušení kotoučových pil
Tvorba Hradec Králové	Čs. armády	23517	zakázkové šití a pletení, sběr deštníků k opravě
	Na Staré Cidlině	23192	šití péřových dek z donešeného materiálu i z materiálu družstva. Strojové šití se provádí na počkání a ruční do 3 týdnů
	Čs. armády	23321	oprava obuvi, příjem drobných brašnářských oprav
VKUS Jičín	Dukelská	23093	provádí čištění a šití oděvů
Služby Hradec Králové	Dukelská	23563	ústřední, pohřební služba
zámečnictví	Smetanova	23711	broušení nožů, nůžek, strojků na maso, bruslí
rámování	Smetanova	23453	rámování obrazů a montáž lyžařského vázání
prodej plynu	Za mlýnem	23544	
pedikúra	Husova	23625	
holičství			
kadeřnictví			
mandl			
Sběrna čistírny	Čs. armády	23050	sběr oděvů k čištění
Čistírna	Žižkova	23901	čištění oděvů
Sběrna prádelny	Rudé armády	23072	praní prádla
Květinová síň	Mírové nám.	23848	prodej květin inzertní služba
zahradnictví	Revoluční	23919	vazba kytic a věnců
Eram Hradec Králové			
Autoservis	Žižkova	23568	oprava automobilů, malých motocyklů, mopedů a sběr pneumatik k protektorování
Sběrna oprav elektro	Revoluční	23472	sběr a oprava veškerých elektrospotřebičů mimo holících strojků
Fotografia Pardubice	Revoluční	23401	zajišťuje ve fotoateliéru barevnou fotografii, a to i při slavnostních obřadech
OSP Hradec Králové			
topenáři	Čs. armády	23150	práce topenářské
malíři, lakýrníci	Smetanova	23156	práce malířské a natěračské
sklenáři	Jungmannova	23730	práce kamenosochařské, sklenářské
Technické služby Nový Bydžov	Palackého	23731	odvoz popela a odpadků provoz kluziště a koupaliště
Sauna	Lužec n. Cidl.	82141	
VKUS Hradec Králové	Dukelská	23573	šití oděvů
Družstvo mechaniků Praha	Čs. armády	23405	oprava kancelářských strojů
Klenoty Brno	Revoluční	23671	oprava hodin a sběr zlatých předmětů k opravě
Jednota Nový Bydžov	Revoluční	23490	výkup ovoce a králíků
Sběrné suroviny Hradec Králové	Smetanova		sběrna — výkup druhotných surovin
Chemopetrol Benzina Hradec Král.	Dukelská	23783	čerpací stanice
Snaha Jaroměř	Mírové náměstí	23513	oprava obuvi, příjem drobných brašnářských oprav
Dřevotvar Hradec Králové	Za drahou	23126	drobné truhlářské opravy a výroba nábytku na zakázku
	1. Máje	23016	čalounictví
Zelenina Hradec Králové	Jungmannova	23221	výkup ovoce a zeleniny
ČSAO Hradec Králové	Jungmannova	23261	veškeré autoopravárenské práce včetně paltestu
Drobná provozovna služeb MěNV Nový Bydžov	U plovárny	23119	práce natěračské práce zednické práce obkladačské práce pokrývačské hlídané parkoviště oprava kamer a optických přístrojů
ČsSPO	Dukelská	23094	pobočka pojišťovny
ČsSTS	Mírové náměstí	23701	pobočka spořitelny
Východočeské tiskárny Pardubice	Čs. armády	23036	práce tiskařské pro občany
ČSAD Hradec Králové	Dukelská	23044	kancelář prodeje jízdenek
Ovocná školka	Malátova	23692	prodej ovocných stromků a ovocných vín a moštů z donešeného ovoce
Pošta	Jablonského	23250 23265	listovní, balíková, peněžní, telefon, telegraf

Naší matriky

NAROZENÍ

od 24. 9. 1984 do 14. 1. 1985

1984

24. 9. **Petr Řehák,**
Nový Bydžov - Zachrašťany 56
25. 9. **Jana Jilemnická,**
Nový Bydžov - Zachrašťany 74
30. 10. **Ondřej Šedivý,**
Nový Bydžov, Merendní 1905
5. 11. **Renata Pacáková,**
N. Bydžov - Starý Bydžov 140
7. 11. **Ota Hartl,**
Nový Bydžov - Zachrašťany 25
19. 11. **Nikola Němečková,**
Nový Bydžov, Osecká 729
22. 11. **Hana Hermanová,**
N. Bydžov - Lužec n. C. 225
23. 11. **Martina Novotná,**
Nový Bydžov - Skochovice 35
28. 11. **Petra Štefanová,**
Nový Bydžov - Sloupno 84
12. 12. **Andrea Kukaňová,**
N. Bydžov - Lužec n. C. 62
15. 12. **Martin Matys,**
Nový Bydžov, Nerudova 1753
16. 12. **Jan Černý,**
Nový Bydžov - Zábědov 88
22. 12. **Michaela Hylmarová,**
Nový Bydžov, Dukelská 1407
25. 12. **Žaneta Balogová,**
Nový Bydžov, ČSA 1549
27. 12. **Michal Šádek,**
Nový Bydžov, Fučíkova 910
31. 12. **Pavlína Žáková,**
Nový Bydžov, Zahradní 430

1985

5. 1. **Jiří Šindler,**
Nový Bydžov, Osecká 702
7. 1. **Kamil Vávra,**
Nový Bydžov, U jatek 906
11. 1. **Petra Vondráčková,**
N. Bydžov, U plovárny 1416
14. 1. **Jiří Malina,**
Nový Bydžov, Fučíkova 769

ZLATÁ SVATBA

4. 12. 1984
manželé
Vincenc a Hedvika Novotných,
Nový Bydžov, Bří Mádlů 813

17. 12. 1984
manželé
Robert a Anna Čepkovi,
N. Bydžov, Klicperova 710

SŇATKY

od 6. 9. 1984 do 26. 1. 1985

6. 9. **Miroslav Kopecký,**
Chlumec n. C., Na lukách 166
Dagmar Kernerová,
Nový Bydžov, Dvořákova 472

27. 10. **Josef Drobný,**
Nový Bydžov, Tyršova 108
Blanka Petřvaldská,
Újezd 339

10. 11. **Ing. Jan Bubeník,**
Praha, Sikulova 28/12
Anna Kanasová,
Nový Bydžov, Revoluční 214

10. 11. **Miroslav Turek,**
Nový Bydžov, ČSA 1550
Zdeňka Tomášková,
N. Bydžov - Nová Skřeněř 27

10. 11. **Jaroslav Zajíc,**
Nový Bydžov, Jiráskova 596
Naděžda Kusá,
Skuteč, Sládkova 868

16. 11. **Ján Miškovič,**
Nový Bydžov, Dukelská 1022
Soňa Olachová,
Nový Bydžov - Metličany 1077

17. 11. **Milan Zima,**
Skřivany, Revoluční 263
Jana Matičková,
N. Bydžov - Chudonice,
Fügnerova 66

17. 11. **Milan Pešta,**
Nový Bydžov, J. Maláta 496
Marie Volná,
Ohnišťany 30

24. 11. **Milan Konvalina,**
Nový Bydžov, Fučíkova 891
Jana Machalová,
Měník 27

24. 11. **Milan Dušek,**
Chlumec n. C., Rudé armády 171/IV
Marcela Regálová,
Nový Bydžov - Chudonice,
A. V. Friče 94

24. 11. **Petr Nezbeda,**
N. Bydžov - Stará Skřeněř 23
Libuše Kořínková,
Jičíněves 66

24. 11. **Petr Kupka,**
Nový Bydžov, Revoluční 501
Irena Nováková,
Mladá Boleslav - Chrást 26

1. 12. **František Benda,**
Benátky nad Jizerou 461
Marie Černá,
Nový Bydžov - Chudonice,
Havlíčkova 17

22. 12. **Pavel Štefan,**
Nový Bydžov, Revoluční 18
Soňa Nunvářová,
Praskačka - Urbanice 70

22. 12. **Jaroslav Zima,**
N. Bydžov - Lužce n. C. 215
Miroslava Sejkorová,
Hradec Králové, Fučíkova 809

12. 1. **Petr Beran,**
Skřivany, Tovární 33
Dana Nevrlá,
Nový Bydžov - Chudonice,
Havlíčkova 9

19. 1. **Karel Holek,**
Olešnice na Moravě 432
Hana Hladíková,
N. Bydžov, Dr. Vojtěcha 438

26. 1. **Jaroslav Novák,**
Městec Král., Klicperova 286
Ivana Novotná,
N. Bydžov - Skochovice 85

ÚMRTÍ

od 29. 9. 1984 do 22. 1. 1985

1984

29.	9.	**Jan Kadleček**	77 let
24.	10.	**Růžena Lindrová**	93 let
24.	10.	**Hynek Paleček**	72 let
24.	10.	**Růžena Kubíčková**	82 let
28.	10.	**Blažena Loudová**	75 let
31.	10.	**Ing. Josef Klouček**	80 let
1.	11.	**Libuše Sigmundová**	62 let
9.	11.	**Jaroslav Beran**	82 let
11.	11.	**Josef Szejut**	55 let
12.	11.	**Josef Janoušek**	75 let
14.	11.	**Josef Patka**	76 let
15.	11.	**Radoslav Urban**	58 let
22.	11.	**Jaroslav Stříbrný**	58 let
25.	11.	**Štefan Olach**	54 let
28.	11.	**Jiřina Filipová**	46 let
4.	12.	**Květuše Panáčková**	58 let
5.	12.	**Zdeněk Hladík**	52 let
5.	12.	**Jaromíra Kuželová**	69 let
12.	12.	**Růžena Havlíková**	80 let
13.	12.	**Růžena Macnerová**	75 let
18.	12.	**Božena Šenková**	59 let
21.	12.	**Milada Hlubůčková**	68 let
26.	12.	**Josefa Štajerová**	73 let
26.	12.	**Mária Dömeová**	53 let
30.	12.	**Iva Václavíčková**	12 let

1985

5.	1.	**Bohuslav Doležal**	67 let
6.	1.	**Václav Kloz**	76 let
8.	1.	**Bedřicha Jirásková**	84 let
11.	1.	**Vlasta Mocková**	78 let
11.	1.	**Růžena Hušková**	85 let
13.	1.	**Božena Mrklovská**	85 let
16.	1.	**Růžena Jelínková**	80 let
17.	1.	**Jindřich Modřický**	64 let
19.	1.	**Jarmila Cechová**	75 let
21.	1.	**Ladislav Kožíšek**	71 let
21.	1.	**Oldřich Škaloud**	73 let
22.	1.	**Božena Schovánková**	78 let

Připravila matrikářka MěNV

Šťasten být neumíš,
neboť po tom co nemáš,
se ženeš, a co máš,
na to zapomínáš

W. SHAKESPEARE

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává Městské kulturní středisko v Novém Bydžově, nepravidelně. Řídí redakční rada. Odpovědný redaktor PhDr. Jiří Malina. Adresa redakce: MěKS, Revoluční ul. 774, 504 01 Nový Bydžov, tel. 23413.

Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 218/72. Tisknou Východočeské tiskárny n. p. v Novém Bydžově. Náklad 2 000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou po zaplacení předplatného 24 Kčs.

Uzávěrka příštího čísla 30. dubna 1985.